

*Pán mě vysvobodí ze všeho zlého
a zachová pro své nebeské království.
Jemu patří sláva na věky věků, amen.*

(2 Tm 4,18)

Foto Karel Pech

OBSAH

Úvodník

Úvodní slovo R.D. Štěpána Smolena **3**

Rozhovor

Mgr. Bc. Jana Pucharová, ředitelka
Biskupského gymnázia, ZŠ a MŠ
v Bohosudově:
Přání? Aby se škole dařilo
a všichni sem chodili rádi **4**

Představujeme

Biskupské gymnázium, ZŠ a MŠ
Bohosudov: od mateřinky k maturitě **7**

Duchovní slovo

R.D. Pavol Poláček: Pastýř a rybář **10**

Církevní stavby v diecézi

S Radkem Rejškem za varhanami
kostelů litoměřické diecéze:
kostel sv. Petra a Pavla
v Březně u Chomutova **11**

Zprávy

Krátké zprávy z diecéze **12**

Napsali jste

Příspěvky čtenářů **15**
Historické kalendárium **10**

Charita

Dobrovolnické centrum
Diecézní charity Litoměřice **18**

Pozvánky

Pozvánky, knižní nabídka **20**
Pozvánky, z diářů biskupa a gen. vikáře **22**

Fotogalerie

Velikonoční trídium
s biskupem Janem Baxantem **23**

Fotografie na titulní
straně časopisu:
Foto: Karel Pech

Fotografie bez
vedení autora
Jana Michálková
a Miroslav Zelenka

ZDISLAVA

časopis litoměřické diecéze
21. ročník • 4. číslo • 20 Kč

BISKUPSTVÍ
LITOMĚŘICKÉ

Úvodník

Dívali se, a neviděli

Hledáte věc, například klíče, ta věc leží přímo před vámi na stole, ale vy ji nevidíte. Třikrát kolem ní projdete, zíráte na ni zblízka, ale stejně si jí nevšimnete. Pak přijde druhý člověk, třeba manželka, a ptá se: „Co tu tak zmateně pobíháš, co hledáš?“ Řeknete: „Klíče od domu.“ A ona na to: „Tady.“ A zvedne je ze stolu. Celou dobu vám ležely před očima. Vědci tomuto jevu říkají *nonkognitivní vidění* – znamená to, že informaci přijme pouze váš zrak, ale ne už váš mozek.

Učedníci, kteří potkali Vzkříšeného, měli s nonkognitivním viděním problém přinejmenším třikrát. Nejprve Magdalena v zahradě považuje Krista za zahrádníka, dokud ji sám neosloví jménem. Také apoštolové v Galileji při lovu ryb nepoznávají Pána, dokud je nezavolá a nepozve k jídlu. Nakonec jdou dva učedníci, kteří Ježíše dobře znají, cestou do Emauz. On se k nim připojí, rozmlouvá s nimi, ale jim nic nedojde, dokud si společně nesednou k stolu a on nezačne lámat chléb. Přitom se nezdá, že by Kristus vypadal po fyzické stránce jinak, neboť jakmile svědkům jednou spadnou záklopy z očí, hned s *naprostou jistotou* vědí, s kým mají tu čest. V čem byl tedy problém?

Je známo, že vědomě vnímáme jen malý výsek skutečnosti kolem sebe, vidíme často jen to, co jsme připraveni vidět, to, co očekáváme a na co máme ve svém omezeném chápání připravené přihrádky. Proto je také na světě takové množství předsudků, proto také lidé vidí mnohem více faktů, které potvrzují jejich domněnky, než těch, které je vyvracejí. Třídím si nové informace do škatulek podle známého klíče a skutečnost se musí nesmírně snažit, aby mě překvapila a já byl nucen k obrácení pohledu na věc. Proto se vědci – dokud nepřišel Einstein – tak dlouho spokojovali s Newtonovou fyzikou... ačkoliv jim výpočty nevycházely přesně. V sedmé třídě jsem během biologické olympiády věděl, jak má vypadat rostlinná buňka – to, co jsem však pod mikroskopem viděl, vypadalo jinak. Nakreslil jsem to, co jsem věděl, místo toho, co jsem viděl, a do dalšího kola jsem pochopitelně nepostoupil. Nenechal jsem se překvapit skutečností. Emauzští učedníci věděli, že Ježíš má ležet v hrobě, a proto neviděli Zmrtvýchvstalého, i když je po cestě doprovázel.

Nechme se tedy překvapovat realitou. Naučené způsoby vidění nás mohou připravit o zrak, uvést do stavu duchovní slepoty, takže se budeme dívat na svět, a přitom ho nespatříme, bude se nám zdát všední, i když je mnohem zářačtější. Je místem, kde nejen chodil člověk jménem Ježíš, je místem, kudy kráčel zmrtvýchvstalý Bůh. A to je teprve začátek. Co oko nevidělo, co ucho neslyšelo, to připravil Pán těm, kdo ho milují.

R.D. Štěpán Smolen, Mladá Boleslav

V dalším čísle Zdislavy

- » navštívíme Římskokatolickou farnost - děkanství Jablonné v Podještědí, kde byla otevřena třetí ze Svatých bran v naší diecézi, a budeme mluvit s tamním děkanem **P. Pavlem Mayerem OP**
- » diecézní organolog Radek Rejšek prozradí, na kterých místech se s ním můžete setkat v rámci letošní první řady dlouhodobého projektu **Za varhanami litoměřické diecéze**
- » představíme **Wenzela Hockeho**, katolického kněze z Horní Police, rodáka z nedaleké obce Jezvė
- » nahlédneme do **dění charit** v naší diecézi
- » přineseme **pozvánky, zprávy z diecéze**, a pokud nám napíšete, i příspěvky vás, našich čtenářů

Přání?

Aby se škole dařilo a všichni sem chodili rádi

Před více než dvaceti lety stála u obnoveného zrodu Biskupského gymnázia v Bohosudově, začínala tu jako učitelka výtvarné výchovy. Dnes stojí v čele této školy, která úspěšně vychovává a vzdělává stovky dětí a je významným komunitním centrem regionu. Představujeme vám Mgr. Bc. Janu Pucharovou, ředitelku Biskupského gymnázia, Základní školy a Mateřské školy Bohosudov.

Paní ředitelko, jak dlouho působíte na zdejší škole? Byla jste u začátku obnovy Biskupského gymnázia v roce 1993? Jaké byly?

Ano, měla jsem to štěstí stát u zrodu gymnázia, začínala jsem tu jako učitelka výtvarné výchovy. Když pak vznikla v roce 1995 základní škola, stala jsem se první učitelkou nově vzniklé školy. Začátky byly plné nadšení a spolupráce, i když budovy byly opravené jen zčásti.

Obnova církevního školství v Bohosudově je spojena se jménem dnes již zesnulého kněze, jezuity Josefa Cukra. Jak na něj vzpomínáte?

Moc ráda. Byl to člověk, který dokázal svým nadšením a svým optimismem vždy nalít sílu a chuť k práci každému. Byl to člověk se srdcem na dlani, nesmírně pracovitý a obětavý. On opravdu bohosudovskou školou

žil. Je po něm pojmenován celý areál školy – Centrum výchovy a vzdělávání P. Josefa Cukra.

Škola začínala skromně, dnes nabízí tři stupně vzdělávání – předškolní přípravu, základní a středoškolské vzdělávání. Mohla byste nám je představit?

I když každý stupeň vznikl jindy a zpočátku gymnázium a základní škola sídlily v oddělených částech budovy, dnes působí škola jako jedna rodina s různě starými sourozenci. Nejmladší je mateřská škola, která připravuje děti na vstup do základní školy. Jsou tu vzdělávány děti smíšeně, tedy mladší spolu s předškoláky.

O základní škole vypovídá už to, že se nám do 1. třídy hlásí až trojnásobný počet dětí. Po 5. třídě pak mají žáci a jejich rodiče možnost rozhodnout se, zda zůstanou na základní škole, nebo přestoupí na gymnázium.

Gymnázium jako střední škola má tu výhodu, že tu není anonymita jako na některých velkých středních školách. Ač ve velkém objektu, všichni se známe navzájem a můžeme věnovat podporu každému žákovi a studentovi.

Co škola žákům nabízí, na co kladete důraz?

Velký důraz klademe na individuální přístup ke každému žákovi.

Umožňujeme nadaným dětem rozvoj v oboru, který je jim blízký. Snažíme se ale také o podporu žáků, kteří mají nějaké problémy, ať už se jedná o problémy fyzického charakteru nebo o nějaké poruchy učení. V každém člověku hledáme to dobré a svým příkladem přístupu k lidem, ke kultuře a ke vzdělání se snažíme o pozitivní ovlivňování našich žáků i jejich celých rodin.

Kolik dětí, žáků a studentů celkem školu navštěvuje a jaký je o ni zájem?

Začnu od těch nejmenších. O naši mateřskou školu je obrovský zájem. Její kapacita je čtyřicet míst a máme tam dvacet čtyři dětí. O základní školu je také veliký zájem. Její kapacita je dvě stě čtyřicet míst a skutečně je zcela naplněna. Letos bylo u zápisu do 1. třídy šedesát uchazečů, ale přijmout jsme mohli pouze dvacet šest. I do budoucí 6. třídy se nám hlásí hodně dětí na doplnění míst (asi polovina žáků z 5. třídy odchází na gymnázium).

Na osmileté gymnázium je letos přihlášeno přes čtyřicet žáků, ale můžeme přijmout maximálně třicet uchazečů, a to na základě přijímacího řízení. Ve čtyřletém oboru gymnázia se bude letos otevírat také jedna třída s naplněností maximálně třicet žáků.

Jaký vliv má toto spojení mateřské, základní a střední školy na vývoj žákovy osobnosti?

Jelikož klademe velký důraz na toleranci, empatii a vzájemnou pomoc, tento model spolupráce mezi různě starými dětmi a lidmi se nám osvědčil. Pořádáme projektové aktivity, kdy starší žáci připravují akce pro mladší děti, a ti mladší pak mají ve starších „kamarádech“ své vzory. Žáci předposledního ročníku gymnázia pomáhají denně v donášení obědů do mateřské školy, děti z mateřské školy jim pak na oplátku přinesou například mikulášskou nadílku i s písničkou do jejich učebny. Velmi zajímavá jsou setkání těch téměř dospělých s tříletými na chodbách školy. Dokonce při takových setkáních „jihnou“ i kluci z 8. třídy.

Představte nám, prosím, svoje spolupracovníky. Tvoříte dobrý tým?

Náš tým tvoří přes čtyřicet pedagogů a dalších téměř dvacet zaměstnanců nepedagogických. Všichni pedagogičtí pracovníci jsou plně kvalifikovaní. Myslím si, že svou práci vykonávají velmi dobře, navzájem se obohacují a inspirují, stále hledají nové metody práce a cesty ke svým žákům. Mezi sebou se podporují a spolupracují. Myslím, že jsme opravdu dobrý tým.

Jak řešíte integraci žáků, kteří mají nějaké potíže?

Již od počátku vzniku školy se snažíme těmto žákům individuálně věnovat. Velmi úzce spolupracujeme s Pedagogicko-psychologickou poradnou v Teplících a podle jejích pokynů tyto žáky vedeme. Nicméně před třemi roky jsme začali s těmito dětmi pracovat Feuersteinovou metodou instrumentálního obohacování (FIE). Myslím, že jsme jedna z prvních škol v celé České republice, kde se touto metodou pracuje. Jinak samozřejmě máme několik asistentů pedagoga u žáků, kteří to potřebují a asistenta mají poradnou nebo speciálně pedagogickými centry doporučeného.

A jak řešíte školní neúspěchy žáků?

Neúspěchy našich žáků ve vzdělání se snažíme řešit s výchovnou poradkyní, se speciální pedagožkou a hlavně s rodinami a s žáky samotnými. Pro jejich podporu má každý pedagog vypsane konzultační hodiny a ve školním klubu fungují kroužky matematiky a českého jazyka. Vychovatelé školního klubu se také některým dětem věnují v odpoledních hodinách, požádá-li je žák nebo jeho rodiče.

Jste církevní školou. Jakým způsobem tu žákům a studentům předáváte křesťanskou výchovu?

Na základní škole je žákům nabídnut nepovinný předmět Náboženská výchova, na gymnáziu je pak do výuky zařazen povinný předmět Religionistika ve všech ročnících. Ovšem celý život školy je prochnut křesťanskou morálkou a promítají se do něj i všechny křesťanské svátky.

Výzdoba chodeb gymnázia na téma lesy a pralesy

Má škola svého spirituála? Pomáhá jeho práce k osobnostnímu růstu studentů?

Na škole působilo v minulosti několik spirituálů. V současné době je to už druhým rokem kněz Lukáš Bakajsa. Jeho působení na naší škole je omezeno kvůli jeho vytíženosti a dalším povinnostem na jeden den v týdnu, kdy dopoledne vyučuje religionistiku a v odpoledních hodinách se věnuje žákům ve školním klubu. Věnuje se především žákům od 4. do 9. třídy základní školy a žákům nižšího gymnázia.

Církevní škola v Bohosudově je školou komunitního typu. Co to konkrétně znamená? Jaké jsou komunitní aktivity školy?

Úkolem komunitní školy je věnovat se nejen žákům, ale zapojit do chodu školy a jejích akcí i celé

rodiny, a také naopak vystoupit z budovy školy ven do obce a jejího okolí a oslovit místní komunitu obyvatel. My nabízíme jednak velmi otevřenou komunikaci se všemi lidmi, pořádáme mnoho kroužků pro dospělé – kurzy cizích jazyků, výtvarné kurzy, sportovní aktivity, ale také jednorázové akce, jako jsou přednášky na různá témata, pořádáme Charitativní běh Krupkou, pěvecký festival Bohosudovská nota, Svatomartinský ples a další. Spolupodílíme se velkou měrou na celoměstských slavnostech, jako je Vánoční jarmark a Velikonoční jarmark. Do všech akcí, které pořádá spolek Klíček vzniklý při škole, se snažíme zapojit sourozence našich žáků a jejich rodiny.

Jak se vám s rodiči žáků spolupracuje?

Jak jsem již řekla, snažíme o zapojení rodičů do veškerého dění ve škole. Ale asi se vám jedná o komunikaci týkající se vzdělávání žáků. Z naší strany se snažíme rodiče přesvědčit, že se snažíme jejich děti co nejlépe připravit do života. Snažíme se jednat co nejotevřeněji a empaticky. Myslím, že se nám to daří.

Vaše škola se úspěšně zapojuje do mnoha projektů. Mohla byste zmínit alespoň některé? Co to přináší dětem a co pedagogům?

Opravdu máme hodně úspěšných projektů hlavně díky práci mé zástupkyně Mgr. Věry Pavlátové, která se projektovou činností zabývá. Díky projektům může-

Vystoupení nejmladších dětí – sboru Berušky

Všichni sem patří, každý zde má své místo

me tak dělat věci nadstandardní a také si díky nim může škola dovolit nadstandardní vybavení. V poslední době se nám pomocí projektu Renovabis podařilo vybavit technikou novou učebnu rétoriky. V listopadu 2015 vyjelo šedesát žáků a šest učitelů zcela zdarma do Velké Británie na vzdělávací a poznávací týdenní výjezd. Z jiného projektu máme novou učebnu, ve které jsou tablety na výuku. Výčet dalších aktivit z projektů by byl velmi dlouhý.

V minulém školním roce jste získali jako první škola na Teplicku titul Etická škola a obhájili jste mezinárodní titul Ekoškola. Co pro vás tato ocenění znamenají?

Titul Ekoškola byl první titul, kterého jsme dosáhli. Je to pro nás prestižní ocenění a velice nás těší, protože ho získali opravdu naši žáci pracující v Ekotýmu svou zásluhou. Titul Etická škola stříbrného stupně byl pro nás trochu překvapením. K žádosti o přidělení tohoto titulu došlo hlavně díky inspekci, která ocenila právě vynikající sociální klima v naší škole. Tak jsme se zaměřili na to, co taková Etická škola má mít, a byli jsme překvapeni, že jsme na titul hladce dosáhli.

Po vstupu do budovy si nejde nevšimnout vitrín, kde je umístěno velké množství cen a pohárů. Za co jste je získali?

Ve vestibulu školy je skutečně velké množství pohárů, které získali žáci hlavně ve sportovních kláních, a to především při soutěži O pohár starosty města Krupka, který se každoročně koná v červnu. Jedná se o třídní soutěžení v atletice, plavání a v míčových kolektivních hrách mezi krupskými školami. Několikrát se nám podařilo zvítězit i nad místní sportovní školou a získat tak celkové 1. místo.

Jak úspěšní jsou vaši žáci při maturitách a u zkoušek na vysoké školy?

Naši žáci jsou u maturitní zkoušky téměř stoprocentně úspěšní a také stoprocentní je úspěšnost při přijímání na vysokou školu. Naši žáci si vybírají vysoké školy velmi dobrého zvuku, jako jsou práva, ekonomické obory, medicínské obory, pedagogika atd. Vždyť někteří učitelé naší školy jsou bývalí žáci našeho gymnázia.

V posledních letech škola výrazně prokoukla. Byly rekonstruovány prostory základní školy, v loňském roce dostala nový kabát... Jak se vám v novém prostředí učí, vychovává, žije?

Myslím si, že si škola „nový kabát“ zasloužila. Teď už je krásná nejen zevnitř, ale i zvenku. Žáci i dospělí si toho považují a jsou na svou školu patřičně hrdí. Školu si hýčkáme, zdobíme. Vždyť naši žáci si sami vymalovali chodby školy. V přízemí je vymalované moře, v prvním patře savany a pouště, ve druhém patře máme lesy a pralesy a třetí patro se těší na výmalbu také.

Jak hodnotíte podporu a pomoc zřizovatele školy – Biskupství litoměřického a biskupa Jana Baxanta?

Podpora biskupství i pana biskupa je zjevná. Jedná se nejen o podporu ve formě obrovské investice do zateplení budovy a opravy 3. patra základní školy, ale jedná se i o morální podporu. Pan biskup k nám jezdí několikrát v roce a my se na setkání vždy moc těšíme. Při svých návštěvách nikdy nezapomene na ty nejmenší děti ve školce. Na začátku letošního roku nám biskupství umožnilo vstup zdarma pro všechny žáky školy od 3. třídy po maturanty na výstavu Bez hranic v Praze.

Loňský rok byl rokem oslav 20. výročí založení zdejší základní školy. Jakými událostmi žije vaše škola v současné době a co je v nejbližší době před vámi?

V současné době žijeme především povinnostmi, a to přijímacími zkouškami na gymnázium a blízkými se maturitními zkouškami. Už teď plánujeme také školní výlety, školy v přírodě, cykloturistický a vodácký kurz, veřejný koncert našich pěveckých sborů a představení divadelních kroužků, sportovní hry a závěrečnou Zahradní slavnost.

Paní ředitelko, co dělá radost vám osobně a jaká máte přání?

Mně osobně dělají na prvním místě radost všichni spokojení a úspěšní žáci a jejich rodiče a na druhém místě spokojení a usměvaví zaměstnanci školy. A co bych si přála? Aby se škole dařilo, aby sem všichni chodili rádi a vůbec aby dělala radost všem.

Ptala se Jana Michálková
Foto: archiv školy

Bohosudov: od mateřinky po maturitu

Historie

Biskupské gymnázium, Základní škola a Mateřská škola Bohosudov se nachází v centru města Krupka, bezprostředně navazuje na historický a architektonicky velmi hodnotný areál poutního kostela – baziliky Panny Marie Bolestné. Nabízí žákům z Krupky a okolí vzdělávání od mateřské školy přes základní vzdělávání až po maturitní zkoušku. Jejím zřizovatelem je Biskupství litoměřické.

Tradice biskupského gymnázia v Bohosudově je stará více než tři sta třicet let. Založeno bylo v roce 1679 v areálu bývalého jezuitského kláštera. V roce 1773 byl jezuitský řád zrušen, poutní kostel se stal farním a původní gymnázium bylo změněno na běžnou školu. Do kláštera se jezuité znovu vrátili po opětovném povolení řádu v roce 1853, kdy zde obnovili kolej a převzali gymnázium.

Po druhé světové válce sloužil dnešní školní areál řeholníkům a po zrušení kláštera v roce 1950 fungoval krátce jako sběrný tábor pro kněze. Následně zde byla zřízena kasárna Československé lidové armády. Od roku 1968 do začátku 90. let tu byla ubytována sovětská armáda. Její pobyt měl na zdejší areál výrazně devastující vliv. Od počátku 90. let je areál školy v majetku Biskupství litoměřického.

Současnost

Výuka zde byla obnovena v září roku 1993 (156 žáků a 15 pedagogů), od té doby počet žáků a studentů postupně rostl. Škola je dnes tvořena těmito součástmi: gymnázium osmileté, gymnázium čtyřleté, základní škola, mateřská škola, školní družina, školní klub, středisko volného času. V letošním školním roce navštěvuje mateřskou školu 24 dětí, základní školu 240 žáků a gymnázium (osmileté i čtyřleté) 196 studentů. Školní družinu navštěvuje 71 dětí, školní klub 225 a středisko volného času 196. Pracuje zde 45 plně kvalifikovaných pedagogů a 18 provozních zaměstnanců.

Prioritami školy jsou vstřícnost, tolerance a respekt ve vzájemných vztazích členů školní komunity, otevřená a konstruktivní komunikace, poskytování kvalitních základů všeobecného vzdělání a vzbuzování potřeby celoživotního vzdělávání, bohatá zájmová činnost, projektová činnost a veřejná vystoupení.

Biskupství litoměřické je zřizovatelem několika školských zařízení. Jedním z nich je i Biskupské gymnázium, Základní škola a Mateřská škola v Bohosudově. Škola nabízí celkový osobnostní rozvoj člověka – od předškolního věku až k hranici dospělosti. V regionu rovněž plní funkci vzdělávacího, výchovného a kulturního centra. Navštěvuje ji na pět stovek dětí, žáků a studentů.

Filosofie školního vzdělávacího programu vychází z myšlenky a uplatňování individuálního přístupu ke všem dětem, žákům a studentům – „Všichni sem patří, každý zde má své místo.“ Škola usiluje o to, aby byl každý vzděláván způsobem, který nejlépe odpovídá jeho potřebám a je tak zárukou úspěšnosti (přibližně 80 procent absolventů zdejšího gymnázia pokračuje ve studiu na vysokých školách). Žáky a studenty mj. vychovává k dobročinnosti (pravidelně zajišťují řadu charitativních akcí a sbírek).

Ve školní družině, ve školním klubu a ve středisku volného času mohou děti, žáci a studenti smysluplně trávit volný čas v zájmových kroužcích a při dalších volnočasových projektech. Škola rovněž formou kulturních a vzdělávacích aktivit vytváří prostor pro širokou veřejnost, zejména občany Bohosudova, Krupky a okolí.

Již čtvrtým rokem úspěšně vykonává svoji činnost mateřská škola „Bohosudovský korálek“. Zde se děti komplexně připravují na úspěšné zahájení povinné školní docházky.

Škola opakovaně a úspěšně získává finanční podporu z dalších mimorozpočtových zdrojů a z kvalitňuje tak podmínky pro svoji činnost (granty Evropské unie, Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, Renovabis apod.).

Díky snahám o moderní výuku je zabezpečena kvalitním nadstandardním vybavením. Přispívají k tomu i neobvyklé a vzdušné prostory historické budovy. Najdeme tu taneční a hudební sály, učebnu etické a dramatické výchovy, nově vybudovanou učebnu rétoriky, odborné učebny chemie, výtvarné výchovy, jazykové učebny, laboratoře, výukovou kuchyňku a dílnu. Zajímavé jsou klubové prostory, kde vedle prosklené klubovny mohou žáci využívat i studovnu, knihovnu a odpočívárnu.

Škola plní funkci komunitní školy, poskytuje nejen kvalitní vzdělání a výchovu, ale snaží se svým působením

vytvořit ve svých prostorech kulturní a vzdělávací centrum pro všechny generace. Za všechny komunitní akce jmenujme některé: Charitativní běh Krupkou, jehož výtěžek je věnován teplické nemocnici, Svatomartinský ples, Vánoční jarmark, Velikonoční jarmark, studentský Majáles, Zahradní party, oslavy dne dětí, Svátku matek a mnoho dalších. Mezi akce pořádané školou patří jednorázové i celoroční kurzy a přednášky pro veřejnost, sportovní aktivity a zábava.

Přehledně vedené webové stránky najdete na www.bgbzs.cz

Opravy areálu

Díky vlastnímu přičinění církve a z jejích vnitřních prostředků byly zdevas-

tované prostory zdejších objektů za plného provozu školy (od září 1993) postupně přebudovány na třídy a další školské zázemí. Náklady dosáhly výše desítek milionů korun. Pomoc poskytly církevní organizace z České republiky i zahraničí a další přispěvatelé.

Přestože se od roku 1993 podařilo velkou část areálu obnovit a vrátit mu tak původní účel, pro rozšíření vzdělávacích kapacit a dalšího zázemí pro výchovu i vzdělávání dětí a mládeže je třeba rekonstruovat další části.

V letech 2009-2010 se podařilo díky získané dotaci rekonstruovat a modernizovat objekt základní školy (tyto prostory byly do té doby v dezolátním stavu tak, jak je opustila sovětská armáda v roce 1991). Projekt s rozpočtem 20 mil. Kč mohl být realizován díky získanému grantu Norského fondu prostřednictvím Norského finančního mechanismu a spolufinancujícímu městu Krupka. Za pomoci evropské finanční solidarity se podařilo rozšířit a zkvalitnit výuku a zlepšit zázemí pro mimoškolní aktivity žáků.

V loňském roce byl objekt školy kompletně zateplen, má novou fasádu, nová okna a dveře. Jednalo se o přibližně deset a půl tisíce metrů čtverečních ploch. Škola tak nejen že dostala nový kabát, citelně by měly být především úspory tepla. I tyto práce probíhaly za provozu školy, po celé druhé pololetí. Celkové náklady se pohybovaly okolo 20 mil. Kč. Šlo o největší investiční akci Biskupství litoměřického v loňském roce.

Strípky ze života školy

• ŠKOLA V NOVÉM

Začátkem školního roku 2015/2016 škola slavila. Důvody měla hned tři. Základní škola oslavovala 20 let od svého vzniku, 16. září, kdy se slavnost konala, je Dnem církevních škol a hlavním důvodem oslav bylo pochlubit se opravenou budovou.

Akce se zúčastnilo mnoho hostů v čele s biskupem litoměřickým Janem Baxantem, s první náměstkyní primátora města Teplice Radkou Růžičkovou a starostou města Krupky Zdeňkem Matoušem. Školu navštívili také bývalí učitelé a žáci, rodiče bývalých i současných žáků a přátelé školy.

Pro návštěvníky bylo připraveno mnoho workshopů a stanovišť s možnostmi si leccos vyzkoušet, zasmát se a zavzpomínat.

• CHARITATIVNÍ BĚH

Studenti a učitelé gymnázia pořádali začátkem října třetí ročník charita-

tivního běhu Krupkou s mottem Pomáhám teplické nemocnici. Vybralo se rekordních 16 650 Kč. Výtěžek byl tentokrát určen dobrovolnickému centru. Vedle běhu zorganizovali i doprovodný program pro děti.

Za studenty a jejich pedagogy ale nezůstali pozadu ani zmínění dobrovolníci, neboť zajistili ukázkou některých činností, které v nemocnici běžně vykonávají. A tak jsme se mohli seznámit se zooterapií, tvorbou keramických výrobků a jejich glazováním nebo skládáním origami. Dospělí (a nejen oni) si mohli vyzkoušet poskytnutí první pomoci pod odborným dohledem a pohovořit se záchranáři o jejich práci. Hlavním sponzorem akce nadále zůstává škola, která zajišťuje jak ceny pro vítěze, tak upomínkové předměty.

• SPOLUPRÁCE NA MEZINÁRODNÍ ÚROVNI

V říjnu nás navštívila vzácná návštěva. V rámci projektu Erasmus+ sem v doprovodu českého týmu vedeného PaedDr. Evou Váňovou zavítalo dvanáct speciálních pedagogů a psychologů z Litvy a ze Slovinska. Cílem této návštěvy bylo ukázat prostředí školy, jehož součástí jsou tři stupně vzdělávání (mateřská, základní a střední škola), a to, jaký vliv může mít toto neotřelé spojení škol na vývoj žákovy osobnosti.

Hosté se živě zajímali o integraci žáků s potížemi, o metody práce v hodinách, o metodu FIE, o komunitní aktivity školy, ale také o historii školy i města.

Po prohlídce budovy a návštěvě několika vyučovacích hodin proběhla panelová diskuse, v níž hosté ocenili celkovou atmosféru a klima školy, pěkné prostředí a vstřícnost jejích pracovníků.

• ZMIZELÍ SOUSEDÉ

Na začátku školního roku jsme využili nabídku projektu Zmizelí sousedé a zapůjčili si výstavu k tomuto projektu. Tu jsme zpřístupnili našim studentům i veřejnosti v prostorách Školního klubu. Ohlasy byly velmi pozitivní, studenti se mohli seznámit s osudy několika rodin pronásledovaných v průběhu druhé světové války. Zajímavé pro nás bylo, že několik panelů mapovalo cesty a ztráty rodin z oblasti severních Čech.

Akce vyvrcholila návštěvou lektorů z Židovského muzea v Praze a vystoupením paní Hany Benešové, která prožila své rané dětství na útěku se svými rodiči a sourozenci před transportem do koncentračního tábora.

Studenti sexty a septimy poslouchali její vyprávění o těžko uvěřitelných příbězích na česko-maďarsko-slovenském pomezí, o svých životních ztrátách a traumatech i o svých vítězstvích, o svých statečných rodičích a o těžkém přežívání v ilegality a nebezpečí. Setkání pro ně bylo nesmírně inspirující a obohacující.

• TÝDEN VĚDY SE SEXTOU

V listopadu se studenti sexty vydali do Prahy do Ústavu experimentální botaniky na akci Týden vědy. V Ústavu, který je pro veřejnost nedostupný, je čekalo množství nevidaných aktivit. Vyzkoušeli si práci se špičkovým mikroskopem, před jejich očima byla oddělena DNA brokolice, zjistili, k čemu pěstují ve sklenicích rostliny tabáku, a nakonec ochutnali zmrzlinu vyrobenou za pomoci tekutého dusíku. Třešničkou na dortu bylo setkání s úspěšným absolventem bohosudovské školy Janem Fílo. Exkurze byla nesmírně zajímavá a podnětná.

• STUDENTI NAVŠTÍVILI VELKOU BRITÁNII

Šedesát studentů a žáků školy se díky projektu Škola jazykům otevřená vydalo zlepšit své jazykové dovednosti do Velké Británie.

Vybrání byli na základě svých dobrovolnických aktivit, přínosu pro školu a studijních výsledků. Pobyt byl zorganizován jako jazykově-poznávací akce. Děti jednak navštívily zajímavosti jižní Anglie (Portsmouth, Brighton, útesy Beachy Head, Hever castle) a Londýna, jednak navštěvovaly tři dny výuku v jazykové škole a byly ubytovány v anglických hostitelských rodinách.

Přínos projektu byl veliký, děti se seznámily s jinou kulturou, procvičily si v praxi své znalosti angličtiny a osamostatnily se a získaly tolik potřebnou sebedůvěru.

• ADVENT V PEČOVATELSKÉM DOMĚ

Trochu předvánoční atmosféry přinesly děti babičkám a dědečkům žijícím v domě s pečovatelskou službou.

Za hudebního doprovodu studentů na klávesy, kytaru a housle zazněly písničky a básničky dětí z mateřské školy Korálek. Poté je vystřídali jejich o málo starší kamarádi ze sboru Berušky s vánočními písněmi a koledami.

Příjemná vánoční atmosféra byla završena vzájemným předáváním sladkostí a ručně vyrobených dárečků, které potěšily jak děti, tak seniory.

• BISKUPSKÉ GYMNAZIUM MÁ LESY A PRALESY!

Na podzim škola navázala na velmi úspěšný projekt, kdy si žáci vyzdobili nudné a smutné chodby gymnázia vlastní výmalbou (v přízemí vznikl mořský svět a v prvním patře stepi a savany). Tentokrát žáci pod vedením učitelky Zuzany Mitúchové a Věry Pavlátové proměnili druhé patro gymnázia na lesy a pralesy. Malby na stěnách jsou velké, názorné, označené. Dětem a učitelům se velmi líbí a začali je využívat i ve výuce.

Na výmalbě chodeb se podílela spousta žáků – v hodinách výtvarné výchovy kreslili návrhy, z návrhů pak vybírali ty vhodné, jiní žáci kupovali a vybírali barvy, pracovali na rozvržení obrázků, podporovali a fandili. Bylo velmi zajímavé pozorovat i to, s jakou bravurností a profesionalitou si mladí malíři počínají. Úžasné bylo i to, že si spolužáci během práce navzájem radili a pomáhali. I díky tomu se z nich stala sehraná parta. Veselé i naučné chodby gymnázia a možnost spolupodílet se na chodu školy také pomohly s rozhodnutím dalším zájemcům o studium na naší zajímavé škole, za což jsme velmi rádi.

• DEN V KŮŽI DOSPĚLÁKA

Žáci 9. třídy a kvarty na podzim „žili“ velmi zajímavým projektem. V úterý 20. října vyměnili školní lavice za běžný pracovní den dospělého. „Pracovali“ se svou „pověřenou osobou“, která za ně zodpovídala a byla zároveň i jejich mentorem, jenž je vedl celou svou pracovní dobu, a tak byli u všech činností, které pověřená osoba vykonávala. Průběh činností v pracovní době, své zajímavé postřehy a zkušenosti si žáci zapisovali do svého portfolia. S portfolii jim pomohla výchovná poradkyně a třídní učitelky, žáci přidali i fotky či videa, a tak se staly výsledkem stáží opravdu velmi zajímavé dokumenty.

• POSELSTVÍ KŘESŤANSKÝCH VÁNOC

Před Vánocemi proběhl na prvním stupni interaktivní program s tématem Poselství křesťanských Vánoc. Program byl rozdělen podle věku dětí a provázeli jím dva lektori: salesián P. Václav Čunek a Mgr. Věra Gajdůšková z děkanství v Teplících. Děti se velmi zajímavou formou dozvěděly mnoho o Vánocích, jejich smyslu a poselství, o tradicích a symbolech. Vrátily se v čase až do Nazareta, kde vše začalo. Putovaly společně s Marií a Josefem do Betléma, kde se Ježíš narodil. Poznaly tři mudrce a vzácné dary, které Ježíšovi nesli. Program byl velice povedený a srozumitelně podaný. Dětem se propojily znalosti, které již měly a prohloubily o nová poznání. Děkujeme a těšíme se na další setkání o postní době a Velikonocích.

• ČESKO-NĚMECKÉ SETKÁNÍ MLÁDEŽE VE FLOSSENBURGU

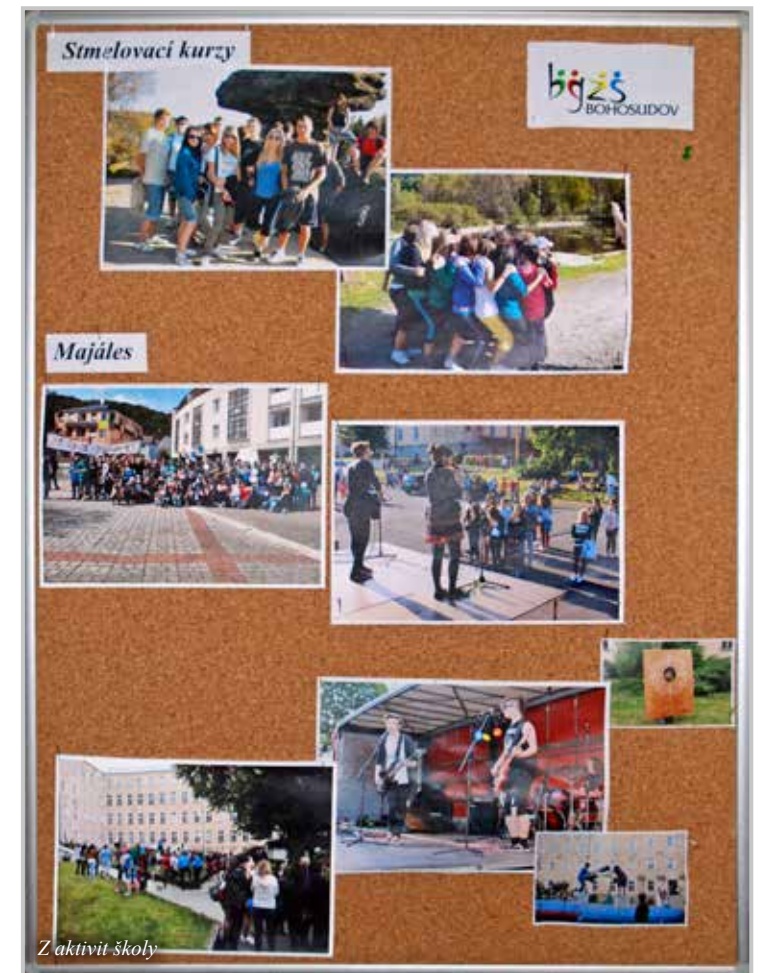
Studenti septimy se již podruhé zúčastnili česko-německého setkání mládeže na téma tábory nucených prací za druhé světové války pořádaného Terezínskou iniciativou. Tentokrát se setkání uskutečnilo v koncentračním táboře ve Flossenbumbu.

Program byl vytvořen velmi nápaditě, kromě klasických prohlídek a workshopů byli studenti vedeni k vyjadřování svých názorů a diskuzi. Naši studenti náročný třídní program zvládli nejen po stránce jazykové, protože celý program byl veden v anglickém jazyce, ale i zapojením do diskuzí a svojí aktivitou během workshopů.

www.bgbzs.cz

O aktivitách školy jsme na stránkách Zdislavy informovali již několikrát. Vrátit se k nim můžete např. v číslech: 9/2015, 5/2015, 4/2015, 7/2010

Připravila Jana Michálková s využitím textů pedagogů školy
Foto: archiv školy

Týden modliteb za duchovní povolání končí nedělí Dobrého pastýře, kdy nám obraz Ježíše jako pastýře pomáhá vidět podobu správného služebníka v církvi. Ježíš se zatoulanou ovečkou na svých ramenou – to je ideál bezpečí, obětavosti, ale i námahy pro druhého. Asi každý křesťan má taková očekávání od svých pastýřů, farářů, kněží, jáhnů, řeholníků, prostě ode všech, kteří slouží v církvi. I sami sloužící vnímají tento ideál jako něco krásného a hodného následování a touží ho uskutečňovat ve svém životě.

Při povolání apoštolů u Genezaretského jezera, jak je popisuje evangelista Lukáš, Ježíš po záračném rybolovu, kde se rybářům téměř trhaly sítě, říká Šimonovi: „Neboj se, od této chvíle budeš lovit lidi.“ Odpověď těchto rybářů a jejich společníků, Zebedeových synů, je hned v následujícím verši: „Přirazili s loďmi k zemi, všechno tam nechali a šli za ním.“ (srov. Lk 5,10–11)

Kněz je pastýřem i rybářem. Postoj pastýře charakterizuje starostlivost o již existující stádo. Dobrý pastýř položí svůj život za ovce (J 10,11), které zná a které jdou za ním (srov. J 10, 27). Problém pro něj však nastává tehdy, když žádné stádo nemá – v tom momentě se nemá o koho starat. Rád by za druhé položil i život, ale nemá za koho. Rychle ztrácí motivaci – a nakonec pase jen sám sebe. Naproti tomu rybář dělá vše proto, aby lovil ryby. Někdy se mu podaří chytit více, někdy méně. Ale musí ulovit tolik, aby přežil. Když nic nezabere, je třeba, aby se přemístil někam jinam, kde ryby berou.

Jako malý chlapec jsem chytal v naší říčce ryby, dokonce jsem zažil i raky. Bylo to fascinující a dodnes na tu zkušenost vzpomínám. Ne vždy bylo přitóm chytání úspěšné. Ostatně lovení ryb je jistým uměním, což lze

dobře vidět v seriálech o rybářství, které ve svých pořadech krásně zpropagoval věhlasný český rybář Jakub Vágner.

Chceme-li být efektivní ve službě pro Boží království, nesmíme, myslím, zanedbat tento postoj – potřebujeme se rybaření učit. Není to lov pro trofej, pro kořist nebo pozemský prospěch, jde tu o věčnost. Pokud si uvědomíme dosah rybářského umění, mělo by nás to vést k rozhodnutí: být dobrým a kreativním rybářem. Pro rybáře je důležité, aby si uměl najít správné místo k lovu ryb, zvolil správný způsob, měl vytrvalost a ochotu být věrným. Je jednoduché

vyhodit rybářský prut a nechat to tak. Je složitější a namáhavější zůstat oddaným službě rybáře, nenechat se znechutit a zůstat stát vedle sebe v tomto zapase o nebe pro druhé.

Každé povzbuzení je nesmírně vzácné a určitě si neustále musíme připomínat drobné úspěchy, abychom se nenechali znechutit. Také od druhých potřebujeme slyšet povzbuzení, abychom v této službě vytrvali. Proto Svatý otec František v poselství k 52. světovému dni modliteb za duchovní povolání vnímá povolání jako exodus – vyjít od sebe směrem ke Kristu a bližnímu. A právě v tom pastýř i rybář nacházejí radost, která je hluboce lidská a božská záro veň. Jako lidé se radují z viditelných úspěchů, i když nepatrných: ve formě obrácení, pomoci druhým nebo z různých pastoračních aktivit. V rovině božské pak vnímají tajemné působení Božího království v prostředí, kde třeba již vymizelo a kam byli poslání jako ti, kteří mají zacetit trhlíny v Božích hradbách. (srov. Iz 62,6).

Kéž nám dobrotivý Bůh dopřeje dobré pastýře a rybáře!

R.D. Pavol Poláček, Mladá Boleslav

DUBEN Historické kalendárium DUBEN

Před 150 lety se Litoměřice chystaly na velkou církevní slavnost. Na takřka rok neobsazený biskupský stolec měl být uveden nový pastýř. Po výrazném Augustinu Bartoloměji Hillem se jím měl stát rodák z Palačova u Starého Jičína Augustin Pavel Vahala. Do nové funkce byl jmenován v lednu 1866, slavnostní intronizace se v Litoměřicích odehrála 15. dubna 1866. Z jeho 11letého episkopátu lze vyzdvihnout především tu skutečnost, že se jako jediný litoměřický biskup zúčastnil jednání všeobecného sněmu – I. vatikánského koncilu (1869–1870). Předchozí koncily se konaly ještě před vznikem litoměřické diecéze, účast na prosulém II. vatikánském koncilu (1962–1965) nebyla biskupu Trochtovi umožněna komunistickou vládou.

Stejný den, kdy si připomeneme Vahalovu slavnostní intronizaci, uplyne rovněž 5 let od úmrtí čestného kanovníka litoměřické katedrální kapituly a faráře v Kryrech Josefa Šimona. Tento turnovský rodák byl jedním z posledních kněží, kteří přijali svěcení z rukou biskupa Antona Webersa. V 50. letech byl několikrát uvězněn, posléze působil ve Varnsdorfu a zejména Jiřkově, odkud spravoval i poutní místo Filipov. Od roku 1977 až do své smrti byl duchovním správcem v Kryrech. Na sklonku života, 26. prosince 2010, byl jmenován čestným kanovníkem litoměřické kapituly, ovšem kvůli těžké nemoci se již nemohl zúčastnit ani slavnostní instalace. Pohřben byl na hřbitově v Kryrech.

Ze zmíněného Jiřkova, podobně jako z celého Šluknovska, pocházela v minulosti řada duchovních litoměřické diecéze. Před 135 lety, konkrétně 19. dubna 1881, se zde narodil Heinrich Donat, pozdější profesor bohosloveckého učiliště při litoměřickém kněžském semináři. Sám však nebyl jeho absolventem, neboť teologické vzdělání získal u jezuitů v Innsbrucku, doktorská studia následně absolvoval v Praze. Od roku 1910 začal, bez jakékoliv zkušenosti v běžné duchovní správě, vyučovat v Litoměřicích novozákonní biblistiku a orientální jazyky. Ve 30. letech se pak stal děkanem, tj. jedním z představených celého učiliště. Odborně nepůsobil jen v rámci své specializace, ale sepsal rovněž stručné dějiny litoměřického semináře a zabýval se také postavením německým katolíků v Československu. Jakožto vyučující měl vliv více jak na celou jednu generaci litoměřických bohoslovců, neboť v semináři působil až do svého úmrtí 22. listopadu 1943.

Duben je také vždy spojen s připomenutím úmrtí Štěpána kardinála Trochty 6. dubna 1974. Ovšem o 5 let dříve, konkrétně 28. dubna 1969, byl Trochta jmenován papežem Pavlem VI. kardinálem. Toto jmenování nebylo ovšem zveřejněno, ale zůstalo „tajné“ (tzv. in pectore – v srdci) především z obavy o možné důsledky, které by tento akt mohl mít na církev v Československu i Trochtu samotného. Zveřejněno bylo až v roce 1973.

Martin Barus, archivář biskupství

S Radkem Rejškem

Za památnými varhanami kostelů litoměřické diecéze

Město Březno u Chomutova se rozprostírá v údolí a zdejší farní kostel sv. Petra a Pavla postavený na vyvýšenině je podle toho koncipován. Prameny uvádějí jako stavitele Kiliána Ignáce Dientzenhofera, který se stavbou začal v roce 1739. Realizace velkoryse pojetého projektu kostela centrálního půdorysu se dvěma průčelními věžemi však narázela na závažné technické problémy, které s sebou přinášelo nestabilní podloží. Řešení těchto problémů finančně vyčerpávalo obec natolik, že stavba musela být několikrát přerušena, až teprve v roce 1763 byla dokončena pod vedením stavitele Jana Kryštofa Kosche. Úplně nakonec byly dostavěny průčelní věže, a to v letech 1764–1765. Již na první pohled jde o stavbu jedinečnou, z dálky viditelnou a dokreslující velmi významným způsobem ráz zdejší krajiny, bohužel, zásadně poznamenané důlní činností. I proto byl osud tohoto nádherného kostela velmi pohnutý. Dvojí vysídlení v letech druhé světové války přineslo osudové změny ve složení zdejšího obyvatelstva a po roce 1949 začal kostel kvůli absenci jakékoliv údržby nezadržitelně chátrat. Dokonce byl údajně využíván jako skladiště a k dílenským úče-

z 90. let 18. století, Schmidtovo úmrtí je uváděno v roce 1802. V Březně u Chomutova dostal příležitost k realizaci prakticky nepřekonaného životního díla, což jistě ovlivnilo jeho renomé na počátku tvůrčí dráhy.

Schmidtovy varhany na kůru kostela

lům. Teprve se změnou politických poměrů po roce 1989 vyvstaly naděje na jeho obnovu a v současnosti kostel prochází náročnou obnovou.

Na jeho kůru se nacházejí mimořádně vzácné barokní varhany, které lze bez nadsázky zařadit mezi nejcennější v diecézi. Jejich koncepce je podobně velkorysá jako koncepce celého kostela. Jde o největší známé dochované dílo nejmladšího významného představitele loketských varhanářských dynastií Johanna Ignáce Schmidta

a v pramenech je uváděn jako letopočet předání nástroje k užívání rok 1758. Je to poněkud s podivem, protože v té době byl tento varhanář ještě poměrně mladý (narodil se v roce 1727) a nacházel se teprve na počátku své pozoruhodné a nesmírně plodné varhanářské kariéry – jeho poslední nástroje pocházejí

sv. Petra a Pavla v Březně u Chomutova jsou v současnosti v žalostném stavu. Již dlouhá desetiletí jsou nefunkční, vandalsky zdevastované a částečně rozkradené. Ale naděje

na jejich záchranu je velmi reálná a stupňuje se s nadějným průběhem obnovy kostela jako takového. Jejich záchrana bude zásadním počinem při obnově památného varhanářského fondu litoměřické diecéze. Březno u Chomutova by se tak mohlo stát oblíbeným místem varhaníků a ctitelů varhaní hudby, protože význam těchto varhan přesahuje nejen hranice diecéze, ale bezpochyby i hranice České republiky. Schmidtovy varhany jsou charakteristické především nezaměnitelným zvukem pléna, a to díky velmi ostře intonovaným terciovým mixturám nahrazujících v našich pozdně barokních a rokokových varhanách silné jazýčkové hlasy. Oslnivý lesk jejich zvuku bude jistě krásně korespondovat s akustikou jedinečného prostoru. Ač jsou tyto varhany vandalsky poškozené a částečně rozkradené, bude možné i jejich zvuk rekonstruovat na základě dochovaných zbytků píšťalových řad a jako předloha poslouží i další dochované Schmidtovy nástroje, byť se nacházejí mimo území naší diecéze (Bochov u Karlových Varů, Chyše u Žlutic, Luka u Žlutic, Peruc, Luby u Chebu a další). Za zmínku stojí i probíhající obnova dalšího, sice malého, ale též významného Schmidtova nástroje ve Vidhosticích na Podbořansku.

Radek Rejšek,
diecézní organolog a kamanolog

Varhany farního kostela sv. Petra a Pavla v Březně u Chomutova

Krátké zprávy z diecéze

Sloužit Pánu Bohu je to největší významání, vyzval biskup

Biskup Jan Baxant se na Zelený čtvrtek setkal v katedrále sv. Štěpána v Litoměřicích s kněžími a jáhny působícími v litoměřické diecézi, aby jim osobně poděkoval za jejich kněžskou pastorační službu a povzbudil je. Společně slavili Missu chrismatis, při které kněží obnovili své kněžské závazky a biskup posvětil a požehnal nové svaté oleje. Večer pak slavil spolu s věřícími liturgii Zeleného čtvrtka.

Otec biskup v kázání zdůraznil, že být služebníky a služebnicemi Kristovými, být ve službě Pánu Bohu je to největší významání. Skutečnost Božího zájmu ilustroval na několika známých biblických příbězích: připomenul Kristův úmysl určit některé ze svých učedníků za apoštoly ve spojení s večeřadlem, samařskou ženu a její setkání s Ježíšem, modelové působivé Kristovo vyprávění o milosrdném otci a jeho synech, ale i dojemné starozákonní drama o Josefovi a jeho bratrích.

Zvláště se pak obrátil na mladé muže hledající povolání. „Jak vidíme, teď je nás sice poměrně dost, ale potřebujeme posily. Obracím se na vás mladší, chlapce a muže, s otázkou, jestli ve svých duších, ve svých srdcích někdy nezaslechnete tiché a nenápadné volání, že i o vás by měl Pán Bůh zájem a snad i vás volal ke kněžskému povolání. Na toto mnohdy tiché a nenápadné volání Boží buďte, prosím, citliví a neodmítejte je,“ vyzval.

Foto: Karel Pech

V litoměřické diecézi působí v současné době 111 kněží. Kněžské svěcení z rukou biskupa Jana Baxanta přijal v sobotu 2. dubna 2016 jáhen Vít Machek. Slavnost se konala v kostele Nejsvětějšího Srdce Páně

v Jablonci nad Nisou. Kněžskou službu bude vykonávat v Liberci a okolních farnostech, kde působil jako jáhen. Primiční mši svatou sloužil na druhý den v kostele sv. Františka z Assisi v Tanvaldu-Šumburku nad Desnou.

Jana Michálková

O Veliké noci biskup pokřtil sedm katechumenů

Je Veliká noc – vigilie slavnosti Zmrtvýchvstání Páně. Do ticha svatoštěpánské katedrály v Litoměřicích se z první lavice zvedá sedm dospělých, aby byli už za pár okamžiků obmyti křestní vodou.

Velitel profesionálních hasičů, učitelka mateřské školy, úřednice městského úřadu, pracovnice domova pro seniory a podnikatelka se svými dvěma dospělými dětmi. Soustředěně odpovídají na otázky biskupa.

Když jim svěcená voda stéká po tváři, pár z nich se lehcě pousměje. Studená voda je teprve začátkem, pro Krista budou

muset asi ještě mnohokrát přinést nějakou obět. Jak se později svěří, právě tento okamžik patřil k těm nejsilnějším momentům, které během této noci prožili.

S rozžatými svíčkami, doprovázeni svými kmotry předstupují před hlavní oltář, aby byli v presbytáři biřmováni. Když pak poprvé v životě přistupují ke svatému přijímání, je na nich vidět klid a usebrání.

Po půlnoci při agapé v biskupské rezidenci vítá právě pokřtěné sestry a bratry jejich nová křesťanská rodina. „To, že jsme se rozrostli o sedm nových Božích dětí, mne znovu a znovu utvrzuje o veliké Boží lásce, která umí použít nás hříšné lidi, různé situace, někdy i těžké, aby si nás k sobě přitáhla. Mám velkou radost,“ poznamenala Monika Marková, kmotra mladé ženy. „Je to velká

čest a také zodpovědnost. Získala jsem nové přátelství a doufám, že Luce bude v církvi dobře, jako ve skutečné rodině. Do přáníčka jsem jí napsala, že žádná jiná důstojnost není tak velká jako důstojnost Božího dítěte. To je, myslím si, to nejpodstatnější na křtu – že získáváme možnost být Božími dětmi. Moc jí přeji, aby tuto radost a tuto důstojnost nikdy neztratila,“ dodala.

Hloučky lidí diskutují, všude se rozlévá radost. „Překvapila mě přívětivost všech kolem, které už dávno znám nebo jsem právě poznala, to obrovské sblížení. Bylo mi velkou ctí být pokřtěná a biřmovaná od pana biskupa, kterého si velice vážím, a vůbec všech, kteří tam dnes byli. Měla jsem samozřejmě obrovskou trému, ale postupně ze mne spadla. Když jsme předstoupili před pana biskupa, už jsem se

Foto: Karel Pech

cítila uvolněná a vyrovnaná. Byl to nádherný obřad,“ popisuje svoje pocity Naděžda Kejkrtová. Pochází z katolické rodiny, rodiče byli oddáni v kostele. „Moji starší bratři přišli o život, pochovával je kněz, bývali tady ministranty... Celá léta jsem uvažovala o tom nechat se pokřtít. Teď mám radost, že i moje dcera o tom uvažuje. Byl to krásný den.

Foto: Karel Pech

Jeden ze zlomových okamžiků, které mě v životě potkaly,“ svěčila se.

„K víře jsem se dostala přes mého přítele. V krátké době jsem totiž prožila hodně dramatických okamžiků jako rozvod, úmrtí tatínka, ale i nový partnerský vztah,“ popisuje svoji cestu k Pánu Bohu Libuše Nademlejnská. „Chtěla bych poděkovat našemu úžasnému panu faráři za přípravu. Předtím jsem byla vírou a křesťanstvím nepolíbená, takže jsme probírali všechno od začátku, stránku po stránce celou Bibli. Věnoval nám obrovský čas a všechno trpělivě vysvětloval. Rozšířil se mi obzor. Ve víře mě podporovaly moje děti i maminka,“ říká.

Jana Michálková

Fotogalerie na straně 23

Velkopáteční pouť na Mariánskou skálu

Za duchovní obrodu města a jeho obyvatel prosili ústečtí farníci, kteří v den památky Umučení Páně vyrazili na pouť na Mariánskou skálu. Svě úmysly spojili s námahou při výstupu na vrchol a se společnou modlitbou křížové cesty.

Dříve na Mariánském vrchu stávala mariánská kaple, v současné době je místo osazeno dřevěným křížem. Sem věřící o Velkém pátku společně stoupají už deset let, večer se pak setkávají při velkopátečních obřadech v kostele Nanebevzetí Panny Marie. „Připomínáme si, že Bůh

Foto: Karel Pech

přišel v Ježíši Kristu právě proto, aby nám pomáhal na naší životní cestě, aby nám ukazoval cestu k plnému životu zde na zemi a jednou k životu bez konce v nebi,“ říká ústecký arciděkan Miroslav Šimáček. Sám osobně vítá ten fakt, že u nás byl Velký pátek zařazen mezi státní svátky. „Celá dnešní situace, zvláště nyní po krveprolití v Bruselu, ukazuje, že bez Boha a jeho Desatera nelze šťastně žít. Bez něj hrozí, že budeme opět stát na troskách jedné z mnoha babylonských věží v dějinách, pokusu vybudovat svět bez Boha, jak řekl kdysi Jan Pavel II.,“ poznamenal.

Kaple byla postavena v roce 1690, zničena v roce 1976. Nyní čeká na svoji obnovu. Podle slov arciděkana

Miroslava Šimáčka by mohla být symbolem duchovní obnovy, kterou zdejší kraj tolik potřebuje. Základní kámen k obnově kaple posvětil v roce 2006 tehdejší litoměřický biskup Pavel Posád. Město na její obnovu vyhlásilo před několika lety architektonickou soutěž, stavbu však blokuje nedostatek financí.

Jana Michálková

Skauti Evropy plánovali v Doksanech svoje aktivity

Skauti Evropy působící v naší vlasti mají letos před sebou řadu zajímavých akcí. Svoje znalosti, zručnosti a dovednosti budou rozvíjet nejen na tradičních výpravách, táborech a poutích, nově budou pořádat letní táboření s putováním na vodě a pomáhat budou i s organizací Světového dne mládeže v Krakově.

O tom, jak bude tato skautská organizace fungovat v příštích měsících a co bude naplňovat její činnosti, jednali její činovníci začátkem března na faře v Doksanech.

„Jsme poměrně mladá organizace, v České republice působíme zhruba patnáct let,“ říká Lukáš Alexa, starosta české asociace Skautů Evropy. Ta zatím není příliš početná.

V naší zemi má zhruba stovku členů. Nadějně se ale rozvíjí skautská družina v Litoměřicích, což byl také jeden z důvodů, proč se konal letošní sněm české asociace Skautů Evropy právě v nedalekých Doksanech.

Z řady akcí plánovaných na letošní rok se mohou skauti těšit například na již zmíněné letní táboření s putováním po vodě. „Zhruba před půl rokem jsme založili nový skautský oddíl – vodní skauty a letos se spolu poprvé chystáme na tábor do Vyššího Brodu,“ prozradil Lukáš Alexa. Starší skauty zase čeká putování ve Slovinsku. „Akte má více duchovní program a zároveň je fyzicky namáhavá. Je to taková malá pouť do Compostely... Trvá obvykle týden,“ doplňuje informaci Ondřej Boháč, náčelník asociace.

Na Litoměřicko by měli Skauti Evropy zamířit opět za pár měsíců. Proběhnout tu má celorepublikové setkání, které bývá příležitostí vzá-

jemně se poznat, navázat kontakty a představit svoje aktivity i veřejnosti.

Jana Michálková

Květná neděle v Bořejově

Už deset let se věřící z Podbezděží schází na Květnou neděli uprostřed skal a lesů, aby za zpěvu putovali společně do kostela svatého Jakuba v Bořejově, kde potom slaví mši svatou. Cesta to není úplně jednoduchá, neboť se vine rovinou i strmě do kopce. Ve skalách tu jsou vytesány schody, protože naši předkové putovali na bohoslužby v hojném počtu pěšky každou neděli, a proto si cestu upravovali.

Letos se na křižovatce pod hradem Houska u dřevěného kříže ve skále sešlo asi třicet lidí: mladí, starší i rodiny s dětmi. Průvod vedl pater

setkání prohodili plány a akce, které chystají na letošní rok. Přijeli sem mladí převážně z Moravy a byli mezi nimi i studenti semináře v Olomouci. Dalšího dne ráno se k nim v kostele přidali také zdejší věřící a zastupitelé města, aby společně doputovali ke kapličky Na Vazačce, kde měl být požehnán obraz Panny Marie Montserratské. Tento obraz namalovala studentka Balbína Králová. Obraz byl slavnostně posvěcen a mladí si zde pěkně zazpívali radostné velikonoční Aleluja. Poutníci se vydali na asi osm kilometrů dlouhou pouť do obce Bezděz, kde

se v kostele svatého Jiljí konala mše svatá. Po občerstvení v informačním středisku obce se většina poutníků vypravila vzhůru na hrad. Průvod mladých s křížem v čele budil u mnohých turistů, které krásné jarní počasí lákalo k výstupu na hrad, překvapení a zájem. Nahoře se někteří vydali na hradní věž či prohlídku, jiní si užívali nádherného výhledu do krajiny Karla Hynka Máchy. Celého putování se účastnila skupina dětí, které se setkávaly s mladými z Antiochie už minulé léto a už teď se těší, jaký program pro ně „antiošáci“ vymyslí letos.

Zuzana Adamová

Kněžské svěcení

V sobotu 2. dubna 2016 se v kostele Nejsvětějšího Srdce Ježíšova v Jablonci nad Nisou konalo kněžské svěcení jáhna Víta Machky. Kostel byl naplněn věřícími a radostnou atmosférou. Shromáždění kněží a jáhnové přivítali otce biskupa Jana Baxanta a v průvodu ho doprovodili k oltáři. Zdejší děkan, R.D. Oldřich Kolář, pozdravil otce biskupa a poděkoval Vítu Machkovi, rodáku ze Smržovky, za to, že si pro tuto slavnost vybral právě kostel Nejsvětějšího Srdce Ježíšova.

Foto: Michal Sourek/Člověk a víra

Otec biskup pozdravil věřící a krátce promluvil o důležitosti modliteb za kněžská povolání, zvláště pak přivítal rodiče kandidáta a celou jeho rodinu.

Kandidát kněžství předstoupil před otce biskupa a přítomným knězem byla potvrzena jeho způsobilost. V homilii o kněžské službě k němu promluvil otec biskup a zvláště svěcence vyzval, aby radostnou zvěst evangelia rozjímal, uvěřil mu a hlásal je a aby je také sám uváděl v život.

Poté položil otec biskup jáhnovi Vítu Machkovi předepsané otázky a po kladných odpovědích mu popřál, ať v něm Bůh dovrší dílo, které započal. Následovaly litanie ke všem svatým a prostrace, která má vyjadřovat odevzdanost a poslušnost. Potom Vít Machek poklekl před otce biskupa a ten mu vložil ruce na hlavu stejně jako všichni přítomní kněží. Biskup Jan pronesl konsekrační modlitbu, kterou církev používá již od šestého století a jejímž jádrem je prosba milosti Ducha svatého. Po odpovědi Amen se z kandidáta kněžství stal novokněz. Nyní otec biskup pomazal posvátným křížem ruce novokněze. Mše dále pokračovala eucharistickou hostií.

Po mši svaté poděkoval novokněz svým rodičům za příklad víry, naděje a lásky. Poděkoval také otci biskupovi za důvěru, se kterou ho přijímá mezi dělníky na vinici Páně, dále všem, kteří se za něj modlili, a za ně všechny předal kytici své tetě, řeholní sestře Janě a vzpomněl také všech obětovaných těžkostí svých prarodičů a také zdejšího již zesnulého děkana, R.D. Antonína Bratršovského, který ho křtil a rozpoznal v něm kněžské povolání. K slavnostní atmosféře přispěla

hudbou a zpěvem zdejší schola pod vedením sbormistra Tomáše Pospíšila.

Zuzana Adamová

Kaple sv. Stapina, místo pro živá setkání

Klokočka je překrásným koutem přírody nedaleko města Bakov nad Jizerou a zříceniny hradu Zvířetice. Z nitra země zde vyvěrá pramen čiré vody, která dle pověstí pomohla k uzdravení několika lidí. A tak z vděčnosti, zde přímo nad pramenem, byla postavena krásná kaplička, zasvěcená sv. Stapinovi, u nás málo známému španělskému světcovi. V minulosti i v současnosti sem

Foto: Ladislav Soukup
Zdroj: Wikipedia commons

ze širokého okolí přichází lidé, aby si v klidu lesní přírody odpočinuli, načerpali nové síly a odvezli si dobrou vodu ze studánky. V posledních letech si návštěvníci velice oblíbili poutní mše svaté, které se zde v letních měsících konají každou první sobotu v měsíci, a celebranty jsou nejen kněží z tohoto regionu, ale i biskupové. Protože kaple samotná nemůže pojmout všechny tyto návštěvníky, konají se někdy bohoslužby i na prostranství před ní.

Pro některé turisty, kteří tyto pořady navštíví, bývá milým překvapením, když si při drobném pohoštění společně popovídají a zazpívají české i moravské písničky. Zkrátka řečeno, toto místo s kapličkou a pramenem dobré vody je místem klidu, duchovního prožitku, místem setkávání se s dobrými lidmi.

Také v letošním roce se na Klokočce budou konat od května do října poutní bohoslužby, a to vždy každou první sobotu v měsíci od 14 hodin.

Josef Pálka

P. Karel Alois Vinařický a Kován

Na první dva měsíce letošního roku připadla hned dvě výročí kněze a obrozeneckého buditele P. Karla Aloise Vinařického (24. 1. 1803 Slané – 3. 2. 1869 Praha). Pravda, nejsou to kulatá výročí, ale nabízí se možnost připomenout si tohoto kněze v souvislosti s jeho působením při kostele sv.

Františka Serafinského v obci Kován na Mladoboleslavsku. V tomto kostele totiž byly v loňském roce obnoveny pravidelné bohoslužby, které se konají vždy první sobotu v měsíci od 16 hodin.

Kostel, postavený v letech 1751–1757 v barokním slohu na místě staršího kostela, je dnes poněkud zchátralý a fara, na kterou za P. Karlem Vinařickým přijížděly takové osobnosti jako Josef Jungmann, František Palacký nebo František Ladislav Čelakovský, je již v soukromém vlastnictví. Na omtéce farního domu je dnes ještě patrná pamětní deska P. Vinařického z třicátých let dvacátého století. Tato fara je i místem tragicky završeného života Mons. Josefa Kušky. Ten zde v době protektorátu působil jako generální vikář české části litoměřické diecéze se sídlem na Kování. Jako osmdesátiletý zde byl roku 1953 zatčen StB a odvezen do vazby v Liberci, kde po týdnu zemřel.

P. Vinařický je rodákem ze Slaného. Na zdejším gymnáziu jako syn poněmčených rodičů studoval sice německy, ale intenzivně se zajímal i o český jazyk.

Napsali jste...

Ve studiu pokračoval na filozofické a teologické fakultě v Praze. Na kněze byl vysvěcen roku 1825. Na Kování poblíž Mladé Boleslavi působil v letech 1833–1849. V památném roce 1848 se stal poslancem říšského ústavodárského sněmu za Mladoboleslavsko, ale hned příští rok z funkce odstoupil z důvodu svého přeložení do Týna nad Vltavou. Deset let před smrtí byl zvolen vyšehradským kanovníkem, zemřel v Praze a je pochován na Vyšehradském hřbitově.

Výčet všech jeho zájmů je úctyhodný. Kněz, básník, dramatik, překladatel z latiny, němčiny, polštiny, autor čítanky a učebnic českého jazyka, dětské poezie i divadelní hry. Podílel se na založení časopisu pro katolické duchovenstvo. Byl jedním z mála, kteří v padesátých letech 19. století, v době nejsilnějšího tlaku na poněmčení školství, protestoval proti zavádění německého jazyka na základních školách. Argumentoval tím, že děti se mají vzdělávat v jazyce, ve kterém náboženství a triviální předmětům rozumí. Stál v opozici i proti hraběti Thunovi, stoupenci vládního konzervatismu, který nevěřil tomu, že by slovanský jazyk mohl vedle němčiny obstát při úředním styku a při správě země.

Ještě stojí za připomenutí, že jeho sestra Aloisie se provdala za rolníka Jana Krouského z Katusic, který se později stal rovněž poslancem Říšského sněmu a Českého zemského sněmu. Rodina tohoto švagra P. Vinařického opatrovala (a její potomci dodnes opatroují) rukopis Mácha Maje.

Genius loci, to je i sepětí místa s významnou osobou, a proto my jako farníci můžeme prožívat obnovené mše svaté v Kování s vědomím, že zdejší kostel sv. Františka Serafinského bude vždy spojen i s duchovním rozhledem kněze Karla Aloise Vinařického i s působením a statečným postojem Mons. Josefa Kušky.

Tomáš Adam

Peníze z Tříkrálové sbírky pomohou chlapci z Krupky

Oblastní charita Teplice věnovala část peněz vybraných v Tříkrálové sbírce rodině malého Kryštofa Matouše z Krupky. „Během dne otevřených dveří, který jsme měli na Mezinárodní den žen v našem azylovém domě pro matky s dětmi, jsme předali Kryštofovi a jeho rodičům šek na deset tisíc korun. Víme, že částka zdaleka nestačí na pokrytí všech nutností, které potřebuje, ale chceme mu pomoci alespoň tímto darem,“ řekla koordinátorka Tříkrálové sbírky na Teplicku a vedoucí sociální práce v azylovém domě Agapé v Krupce Karolína Jírová a zároveň poděkovala všem dárcům, kteří většími či menšími částkami sbírku podpořili. Podle slov ředitele teplické charity

Pavla Majeráka si organizace sbírky každý rok vyžaduje pomoc řady dobrovolníků a organizací. Mezi nimi např. i dětí a jejich vedoucích ze Salesiánského střediska Štěpána Trochty v Teplicích. „Koledování má velký význam pro výchovu samotných dětí, protože si tak mohou uvědomit, že je potřeba pomáhat těm, kteří jsou v nouzi,“ poukázal.

I přes značné pokroky v léčbě Kryštof nemůže běžně chodit ani mluvit a bez pomoci rodičů nebo odborného asistenta se neobejde. Pomáhají mu

pobyty v lázních, které se jeho rodina snaží pravidelně opakovat. Část lázeňských výloh platí zdravotní pojišťovna, část doplácí rodina. Speciální lázeňské procedury, které mu pomáhají nejvíce, ale pojišťovna neproplácí. „Na každý pobyt v lázních, který trvá čtyři měsíce, musíme doplácet přibližně šedesát tisíc korun. Proto jsme velmi rádi za každou podporu,“ uvedla chlapcova maminka. Rodiče se tak snaží získat peněžní podporu různými cestami. Sbírají plastová víčka (která je možné nosit také do azylového domu Agapé) a pořádají benefiční akce.

Teplická charita plánuje s rodinou malého Kryštofa spolupracovat dlouhodobě. „Dar, který jsme dnes dostali, využijeme na zaplacení lázeňského pobytu, kam pojedeme v květnu,“ řekla maminka chlapce. Ten by např. ještě potřeboval třeba speciální chodítko a mnoho dalších věcí.

Oblastní charita Teplice působí v Teplicích a Krupce od roku 2001. Kromě každoroční organizace Tříkrálové sbírky poskytuje sociálně aktivizační služby, občanskou poradnu a zajišťuje provoz azylového domu pro matky s dětmi a domu pro rodiny, které nemají vlastní bydlení. Oba domy jsou v majetku města Krupka, ale na základě smluvní dohody je nájem samotný zdarma. Město Krupka navíc také letos podpoří provoz Oblastní charity Teplice ze svého městského rozpočtu částkou 300 000 Kč.

Rostislav Kadlec, Krupka

S Marií chci Bohu říct svoje ano, nic víc!

Na faře v Jeníkově u Duchcova (adaptivní farnost farního týmu z Vranova nad Dyjí) se chystáme založit novou skupinku děvčat marianek. Touto cestou předkládáme nabídku k účasti děvčatům z celé litoměřické diecéze.

Co jsou to marianky? V roce 2002 jsme na jižní Moravě, v okolí Vranova nad Dyjí, navázali na starou, osvědčenou tradici mariánských družin – první mariánskou družinu na našem území založil v Praze sv. Edmund Kampián v roce 1579. Marianky mají za vzor Pannu Marii, snaží se ji následovat a jako ona milovat Ježíše a bližní, jako ona se stávat služebnicí Páně, jako ona přinášet do světa víru, naději a lásku. Za 14 let obnovených marianek již máme řadu zkušeností, které můžeme zúročit zde na severu k nemalému prospěchu všech.

Do takové mariánské družinky patří většinou 10–20 děvčat v rozmezí zhruba tří let věkového rozdílu. Tato děvčata se scházejí se svými vedoucími přibližně jedenkrát za dva měsíce

na víkendové či kratší setkání. Každá skupinka má dvě vedoucí. To proto, aby mohly účinněji spolupracovat a v případě potřeby se zastoupit. Mezi marianky přijímáme děvčata, která jednoduše řečeno mají tah – chtějí na sobě pracovat, mají rády Pána Boha a „nejsou brzdy“. Součástí každého setkání je katecheze, modlitba, společná práce, vyrábění, účast na mši svaté a vždy zbývá čas i na pěkné písničky a společně prožitou radost při hrách a dalších aktivitách. Marianky jsou vedeny k tomu, aby začaly žít duchovním životem a stále více poznávaly a milovaly svou katolickou víru. Podmínkou pro přijetí mezi marianky je zájem účastnit se – pokud možno – všech setkání. Z takové skupinky se později stane pevná parta a marianky v ní nalézají svou duchovní rodinu. Je to velká pomoc, zvlášť když postupně dorůstají a v ovzduší věřící party procházejí i obdobím puberty a dospívání. Brzy objeví, že jejich kvalitní vedoucí jsou ve skutečnosti jejich duchovní kamarádky, se kterými mohou sdílet své radosti, bolesti a boje ve vztazích. Řada marianek, které začínaly v prvních skupinkách na Moravě, je již dospělými ženami a společně i se svými manžely a dětmi udržují i nadále krásné a posilující kontakty. Zvlášť to mohou docenit, když v rodině jsou těžkosti, nemoc nebo cokoliv dalšího.

Foto: archiv farnosti

Celá formace marianek má vést k tomu, že se z děvčat vychovají normální obyčejné ženy, které si váží rodiny, dětí a své víry. V tuto chvíli je na Moravě asi 160 marianek, a protože tam vznikají další a další skupinky, napadlo nás nabídnout tuto možnost děvčatům z litoměřické diecéze. Začali bychom od poměrně malých, a to z 2. – 5. třídy základní školy. Na Moravě někdy začínáme i se staršími věkovými kategoriemi, ale v současnosti se ukazuje, že je dobré pracovat s děvčaty mladšími. Novou skupinku budoucích marianek bychom rádi otevřeli v Jeníkově někdy po letošních Velikonocích.

Rodiče přihlášených děvčat dostanou včas dostatečné informace. Někdo by mohl být zneklidňován tím, že Jeníkov je poměrně daleko, ale jak se ukázalo na jižní Moravě, rodiče, kteří potkali skutečnost marianek, jsou ochotni neskutečných obětí pro to, aby jejich dcera mohla být mariankou. Někteří dováželi děti až 80 km, a tak by ani zde nemusela být vzdálenost překážkou. Naopak. Setkáváme se s tím, že někteří věřící rodiče po takovéto příležitosti přímo touží.

Vedoucí skupinek jsou s rodiči v kontaktu a pomáhají k tomu, aby z děvčete vyrůstala vyvážená osobnost. Naše vedoucí jsou ochotny ještě podrobněji vysvětlit všechny detaily. Být mariankou je záležitost dlouhodobá, řekl bych, celoživotní. I když pravidelná setkání probíhají přibližně do dospělosti, marianka pak už žije po vzoru Panny Marie stále.

Jedna z vedoucích, které povedou skupinku děvčat v Jeníkově, je slečna Irena Ihmová. Na ni se můžete obracet se svými dotazy a přihláškami: Irena Ihmová, fara Jeníkov 1, 417 24 (e-mail: irenaiiii@seznam.cz, mob.: 731 043 178, facebook Irena Ihmová).

Dokážu si představit, že by rodiče měli zájem, aby se zapojila děvčata v jiném věku (a třeba i chlapci). Zatím však naše síly postačí k tomu, abychom založili první skupinku malých marianek, a uvidíme, co bude časem dál.

Pro kluky máme na jižní Moravě takovou obdobu marianek – soluňáky, podle bratří ze Soluně, svatých Cyrila a Metoděje. I z litoměřické diecéze už pár kluků patří mezi soluňáky, ale většina z nich (přibližně 70) je na jižní Moravě.

Chci vás poprosit, abyste možnost stát se mariankou v Jeníkově zmínili všem, kterých se to může týkat (zvlášť rodiče a prarodiče takovýchto děvčat), a případně pomohli kontaktovat a zapojit budoucí marianky. Také prosím, pamatujte v modlitbě. Ať se za vás hojně přimlouvá Panna Maria Jeníkovská, Matka Důvěry, která je zde hojně po staletí uctívána.

P. Marek Dunda, administrátor farnosti Vranov nad Dyjí

Duchovní obnova libereckých vysokoškoláků v Jablonném

Tento akademický rok je na víkendové akci libereckého společenství vysokoškolských studentů opět bohatší. Již v adventu jsme podnikli jednu duchovní obnovu v Jablonném v Podještědí a ještě v hojnějším počtu jsme se do tohoto poutního místa vypravili znovu před letošními Velikonocemi. Naše skupina čítala na 12 členů, včetně našich duchovních průvodců,

R.D. Michala Podzimka a R.D. Václava Umlaufa, což je na naše poměry opravdu vysoké číslo.

Zázemí jsme opět našli v místním dominikánském klášteře, kam jsme se postupně začali sjíždět v pátek odpoledne. Kdo tu mohl být na čas, započal duchovní obnovu mši svatou v zimní kapli. Následně jsme se vydali na průzkum zdejších katakomb, kde jsme se mimo jiné zastavili u hrobu sv. Zdislavy. Bodem programu, kde jsme se sešli už téměř všichni, byla večere. A jelikož se říká, nejen chlebem živ je člověk, sešli jsme se po občerstvení svého těla také k posilnění svého ducha. Téma k zamyšlení si pro páteční večer vzal na starosti otec Michal.

Sobotní ráno pro zájemce začalo modlitbou breviáře a po snídani jsme se opět sešli k dalšímu zamyšlení v podání otce Václava, který navázal na téma z předešlého večera. V průběhu celého dne pak bylo možné oslovit jednoho z našich kněží a zajít k němu ke svátosti smíření či na duchovní rozhovor. Odpoledním programem pak byla křížová cesta krajinou. Každý z nás si připravil nějakou myšlenku ke konkrétnímu zastavení a vytvořil malý kříž, který vždy zanechal na určitém místě na cestě. A tak jsme došli až k zámku Lemberk, kde se kroky některých oddělily a vrátili zpět do kláštera, většina z nás však pokračovala ve výletu. Večer se nesl v duchu slavnostním, vždyť jsme také měli slavnost sv. Josefa. Pro naše společenství mělo slavení ale ještě jeden důvod, a to přijetí jedné z nás do katechumenátu, jenž se odehrálo při naší soukromé večerní mši svaté. Zbytek večera jsme pak strávili povídáním a hraním her.

Nastal den našeho odjezdu, Květná neděle. S místními farníky jsme společně slavili mši svatou a pak se odebrali vzhůru, a to doslova, přímo na střechu baziliky. Tam jsme se pokochali výhledem, zvčnili se na pár snímcích a poté sestoupili opět na zem. Čekal nás tu oběd, balení a následný odjezd.

Jsmo moc rádi, že jsme mohli duchovní obnovu prožít právě na tomto krásném poutním místě a pohybovat se v místech, kde žila sv. Zdislava.

Akce jako tato dokází stmelovat díky společným zážitkům, společně prožitému času. Duchovní obnova má také ještě jeden rozměr a to je stmelování se s Bohem. Snad si každý z nás odnesl z tohoto víkendu obohacení, povzbuzení v obou směrech. Co je ale jisté, že záleží už na každém z nás, jak to, co jsme mohli načerpat, vneseme do našeho běžného života.

Lucie Kubecová

Recitační sezona gymnázia Varnsdorf

Přelom zimy a jara, vlastně postní doba, je, nahlíženo objektivem neobvyklých aktivit našeho gymnázia, už tradičně dobou uměleckého přednesu a cestování na přehlídky.

První štací bývá Čtvrtlístek – memoriál herce a dabéra Rostislava Čtvrtlíka, který začíná regionálním kolem v Děčíně. Na již tradiční úspěchy studentů naší školy z minulých let navázala Adéla Pondělíčková ze septimy, která v regionálním kole zvítězila a postoupila do národního finále v kategorii recitace prózy a poezie. Na pomyslné stupně vítězů ji doprovodil kvintán Dan Rýdl, který bral bronzovou medaili. Sbíрку doplnil Josef Šišulák rovněž z kvinty v kategorii divadelních monologů druhým místem a postupem do národního finále.

Na krajské postupové přehlídky nejprestižnějšího českého recitačního festivalu Wolkrův Prostějov, které následovaly v Liberci a Lounech, jsme letos vyslali pouze dva zástupce. A poprvé po šesti letech držíme půst, protože ani jeden nepostoupil do celostátního kola. Škoda, ale přejeme radost jiným, konkurence byla obrovská.

Vrcholem pro nás už třetím rokem bývá Celostátní přehlídka zájmové umělecké činnosti církevních škol, kterou pořádá SZŠ a SPgŠ svatě Anežky České v Odrách. Zde naši studenti reprezentují nejen svou školu, ale celou litoměřickou diecézi. Letos byla naše účast skromnější než v uplynulých letech, kdy jsme mívali zastoupení v kategoriích recitace, divadla i hudby. Nicméně čtyři recitátoři připravili mimořádné kousky, o čemž svědčí dvě čestná uznání náročné poroty, která získali maturant Lukáš Urban a již výše zmíněný Josef Šišulák, který se po úspěchu hereckém na Čtvrtlísku představil i jako vynikající recitátor.

Všechny tyto zajímavé úspěchy starších studentů našeho gymnázia se rodí dlouze a jsou výsledkem několikaleté práce, která začíná hned v primě, kdy k nám vyjukají jedenáctiletí přijdou. V této souvislosti stojí za zmínku žáci nižšího stupně gymnázia, kteří se pravidelně zúčastňují dětské recitační přehlídky Dětská scéna, která probíhá formou dokonce čtyř postupových kol od školního až po celostátní. Díky Jitce Brzákové, Natálii Smetanové, Valerie Svačkové, Gabriele Hrabalové, Alexandře Ivanové, Václavu Špičkoví a Tomáši Friesemu, kteří pilně sbírají čestná uznání a postupy do vyšších kol, je o budoucnost dobře postaráno.

Martina Janáková

KNIZNÍ NOVINKA

Milí čtenáři,

na začátku letošních Velikonoc se nám dostala do rukou nově vydaná knížka povídek **Jak jsem se učil být farářem**. Jejím autorem je katolický kněz Werner Václav Horák, současný lounský děkan a kanovník katedrální kapituly v Litoměřicích, který v padesáti krátkých povídkách vzpomíná na léta strávená v kněžské službě. S humorem sobě vlastním popisuje každodenní radosti a strasti ze života mladého venkovského duchovního především v 70. a 80. letech.

Několik z těchto povídek jsme otiskli v loňském roce i zde ve Zdislavě. Nyní máte možnost si přečíst další.

Ilustrovaná publikace je k prodeji na děkanství v Lounech a v tamním kostele sv. Mikuláše, na recepci biskupské kurie v Litoměřicích nebo v knihkupectví Jonáš v Litoměřicích. Minimální doporučená cena je 80 Kč.

Autor knihy se narodil 6. listopadu 1944 v Liberci, kde prožil dětství. Vyučil se řemeslu malíř a natěrač. Studoval večerní gymnázium v Nymburce, které ukončil v roce 1970. V letech 1970–1975 studoval teologickou fakultu, poté byl vysvěcen pro litoměřickou diecézi. Jeho prvním působištěm byly Kostomlaty nad Labem a kontroverzní vojenská základna v Milovicích, vypomáhal rovněž jako kaplan v Nymburce. V roce 1992 byl jmenován děkanem lounským, později kanovníkem litoměřickým. Dodnes působí v Lounech a jejich širokém okolí.

Dobrovolnictví získává v naší společnosti stále větší prostor. V Litoměřicích se na žádost města ujala koordinace dobrovolnické pomoci Diecézní charita Litoměřice, která se časem stala poradním orgánem pro dobrovolníky v celé litoměřické diecézi. Koordinátorkou Dobrovolnického centra litoměřické Diecézní charity je paní Veronika Vedejová. S otázkami z oblasti dobrovolnictví jsme se tedy obrátili právě na ni.

Co je vlastně dobrovolnictví?

Podle znění zákona o dobrovolnictví je dobrovolník člověk, který se ze své vůle rozhodne věnovat ve volném čase energii, znalosti a zkušenosti potřebným lidem nebo veřejně prospěšným činnostem bez nároku na odměnu. To je asi nejvýstižnější definice. Podle mě tam ale chybí ještě jedna zásadní vlastnost většiny dlouhodobých dobrovolníků, což je nesobeckost, laskavost a nekonečná obětavost.

Co je hlavní náplní Dobrovolnického centra?

Hlavní náplní Centra je zajišťovat kompletní servis dobrovolníkům a pomáhat jim plnit jejich představy o dobrovolné službě, a to nejen v charitních zařízeních. Nejčastěji se jedná o práci s klienty charitního šatníku, domácí pečovatelské služby nebo domovy pro seniory. Dobrovolníci ale působí také v církevní školce a pomáhají při největší dobrovolnické a sbírkové akci v České republice, kterou je Tříkrálová sbírka. Důležitou aktivitou centra jsou jednorázové akce v našem regionu organizované ve spolupráci s městem Litoměřice, patří

Dobrovolníci z Amway

sem například pomoc při každoročním úklidu města, Fórum Zdravého města, pomoc při akcích pro děti a seniory a spousta dalšího. Těchto aktivit se účastní dobrovolníci, kteří jsou jinak příliš zaneprázdnění a nemohou se dobrovolnictví věnovat pravidelně, ale zároveň chtějí být užiteční a vykonat nezištně trochu dobra pro potřebné.

Jak dlouho už Centrum v Litoměřicích funguje a co je jeho cílem?

Dobrovolnické centrum vzniklo již v roce 2011, akreditaci pro svoji činnost od Ministerstva vnitra získalo až v roce 2012. Postupně se rozrůstalo a v dnešní době má již tři akreditace,

Studenti v rámci dobrovolnictví v Domově na Dómském pahorku v Litoměřicích

může tedy registrovat jak dlouhodobé dobrovolníky, mezi jejichž aktivity patří nejčastěji práce se starými a nemocnými lidmi, tak takzvané krátkodobé dobrovolníky, kteří pomáhají při jednorázových akcích. V neposlední řadě využíváme také dobrovolníky při mimořádných událostech, což se osvědčilo například při povodních v roce 2013. Centrum ale pomáhá s činností dobrovolníků po celé litoměřické diecézi, jelikož nejen Diecézní charita, ale také oblastní a farní charity využívají jejich pomoci pro zkvalitnění svých služeb. Všechny charity pak také spolupracují s dobrovolníky na organizaci a přípravách Tříkrálové sbírky, kde nejen krátkodobých dobrovolníků bylo letos více než dva tisíce.

Kde jste se poprvé seznámila s dobrovolnictvím a jak jste se k této profesi dostala?

Jsem dobrovolnicí asi od narození, protože už na černobílých fotografiích z brigád na našem sídlišti, kde mi jsou dva roky, držím lopatičku a mučím růže před domem. Rodiče se účastnili všech společenských úklidových a stavebních akcí, i když už nebyly povinné, patřilo sem čištění řeky Otavy, likvidace vánočních stromků, maminka jezdila jako dozor na školní výlety, vařila na dětských táborech. Takže když jsem se před šesti lety přestěhovala z Prahy do Litoměřic,

přirozeně jsem hledala možnosti, kde se jako dobrovolnice zapojit. Dobrovolnictví mi totiž dává dobrý pocit užitečnosti, možnost seznámit se se skvělými lidmi s otevřeným srdcem, přináší mi nová přátelství, zkušenosti, ale také spoustu nových znalostí. A přineslo mi i novou práci, která mě naprosto naplňuje a baví. S oblibou říkám, že mám nejlepší práci na světě, protože spolupracuji jen s nadšenými a zapálenými lidmi, kteří jsou pozitivní a rozdávají energii.

Kdo se může stát dobrovolníkem a co to obnáší?

V našem akreditovaném Centru podle zákona přijímáme dobrovolníky starší 15 let a s čistým trestním rejstříkem. Každý dobrovolník projde vstupním pohovorem a školením o povinnostech, právech a také o charitním kodexu, protože podepsáním smlouvy o dobrovolnictví se dobrovolník automaticky stává součástí Charity a jejím reprezentantem.

Dobrovolníkům za jejich činnosti poděkoval také starosta města Litoměřice Ladislav Chlupáč

Co všechno může dobrovolník v rámci Charity v litoměřické diecézi dělat?

Dobrovolník nesmí nahrazovat pracovní sílu, takže jde především o volnočasové aktivity buď s dětmi v nízkoprahových centrech, nebo se seniory v domovech seniorů, domech s pečovatelskou službou, charitní ošetrovatelské a pečovatelské službě a podobně. Dobrovolníci také pracují se sociálně vyloučenými a slabými, například v charitních šatnících nebo azylových domech. Mohou ale také pomáhat s údržbou zeleně v neziskových organizacích, překládat texty do jiných jazyků, zpracovávat webové stránky nebo například uspořádat koncert. Aktivit je opravdu mnoho. A nakonec se všichni sejdou právě u jmenované

Tříkrálové sbírky, kde se zapojuje jako koledníci, vedoucí skupinek, švadleny kostýmů, výrobci korun, řidiči rozvážející koledníky, herci do Tříkrálového průvodu, nadšenci pro rozvoz cukříků a kalendářů a najde se ještě plno dalších možností pomoci. Tříkrálová sbírka je vlastně na dobrovolnicích založená.

Dobrovolnické centrum zorganizovalo turnaj studentů a klientů Domova na Dómském pahorku v pétanque

Jak vnímáte zájem o dobrovolnictví v České republice oproti jiným zemím?

Přestože v naší zemi bylo dobrovolnictví dříve naprosto normální a velice rozšířené, časem skoro zaniklo. V rámci honby za ziskem přestalo být normální pomáhat zadarmo. Posledních asi deset let se opět rozšiřuje, lidé hledají možnosti, jak konat dobro, rádi se zapojují do užitečných aktivit. Například oproti Německu jsme ale opravdu velice pozadu. A třeba v USA vás na vysokou školu bez potvrzení o dobrovolné činnosti vůbec nevezmou, je pro ně samozřejmostí, že konáte nezištně něco pro druhé.

Cvičení speciálního dobrovolnického týmu

Je ještě něco, co byste ráda o dobrovolnictví zmínila?

Oblastí, kde se dobrovolník může zapojit, je nepřeberné množství. Každý by si měl především ujasnit, co chce dělat, a služba by ho měla bavit a naplňovat. Přestože jeho činnost bude dobrovolná, měl by ji každý konat zodpovědně a spolehlivě.

Snažíme se stále rozšiřovat oblast, kam dobrovolníky můžeme vyslat, abychom jim zajistili

Úprava zeleně dobrovolníky z Lafarge Cement, a.s., v Domově U trati v Litoměřicích

vyhovující službu. Na základě zkušeností z povodní v roce 2013 jsme také založili speciální tým pro mimořádné události, který je vybaven moderní technikou, proškolen v první pomoci a psychosociální pomoci a připraven pomáhat v terénu. Vzhledem k vyšší fyzické náročnosti stále hledáme nové členy, kteří umí pracovat v týmu, v případě zájmu nás tedy může kdokoli kontaktovat.

Dobrovolníci pomáhali v Domově U trati v Litoměřicích

Povodně už u nás našťastí několik let nebyly, jak se tedy zmiňovaný tým na případné mimořádné události připravuje?

Každoročně s tímto týmem jezdíme na víkendové cvičení do terénu a učíme se používat techniku, kterou je vybaven. Členové týmu se zde také navzájem poznávají, vědí, co komu sedí a co kdo zvládne, ale hlavně se učí spolupráci, což je pro účinnou pomoc stěžejní.

Přátel se Edith Kroupová
Foto: archiv DCH Litoměřice

Veronika Vedejová, koordinátorka Dobrovolnického centra Diecézní charity Litoměřice

Kontakt:

Veronika Vedejová
e-mail: veronika.vedejova@ltm.charita.cz
telefon: 734 435 168

Dopis pro Charitu

Co dobrovolnictví přináší, nebo naopak může brát, vyjádřil jeden z dobrovolníků:

Každý člověk by se měl snažit porozumět svému okolí i sám sobě. Proto jsem se rozhodl studovat Vysokou školu aplikované psychologie v Terezíně. Po ukončení studia jsem chtěl získané informace využít v širších souvislostech a začal jsem hledat možnosti, kde je využít. Protože pocházím z věřící rodiny a hlásím se ke katolické církvi, rozhodl jsem se působit v Charitě. Motivoval mě k tomu také Svátý otec František slovy: Co by byla církev bez charity?

Jsem již 15 let šťastně ženatý a mám čtyři děti. Dlouhodobě se profesně pohybuji v potravinářském průmyslu. Dobrovolnické činnosti se snažím věnovat i přes časovou náročnost soukromého i profesního života, a to v oblasti, která mi je blízká a kterou jsem studoval.

Lidé za mnou přichází pro radu a vypráví mi své životní příběhy. Přístup ke každému je individuální, někdo odchází s praktickou radou, jiný s uklidněním či povzbuzením. Tyto životní příběhy jsou velice poučné a člověk si uvědomí, co všechno v životě má a o čem by mohl ve zlomku času přijít. Právě uvědomění si těchto skutečností mě vede k pokoře, a toho si na dobrovolnictví nejvíce cením.

Všem, kteří mají k dobrovolnické činnosti předpoklady a chuť, ji mohu vřele doporučit. Ovšem rád bych zde ještě upozornil na možná rizika. Služba může být velmi psychicky náročná a je třeba umět ji oddělit od soukromého života. Doc. Hermochová tuto problematiku přibližuje slovy: Dívat se na svět z helikoptéry.

Jsem velice rád, že se Charita o dobrovolníky stará a že jim vůbec umožní dobrovolnickou činnost vykonávat. Ještě jednou všem velice děkuji.

Bc. Jan Štětina

NAKLADATELSTVÍ A KNIHKUPECTVÍ PAULÍNKY

On-line knihkupectví: www.paulinky.cz
Objednávky: objednavky@paulinky.cz
Jungmannovo náměstí 18
110 00 Praha 1
Tel.: 224 818 757

Michel Remery

Tweetuj s Bohem

Tištěná kniha propojená se zdarma dostupnou aplikací pro Android a iPhone a s webovou stránkou. Odpovědi na skutečné otázky mladých lidí s odkazy na KKC a YOUCAT. Publikace je součástí přípravy na Světový den mládeže v polském Krakově.
Brož., 436 str., barevné fotografie, 350 Kč

Růženec

Oblíbené vydání malé brožurky s jednotlivými tajemstvími, biblickými úryvky a modlitbou. Knižečka obsahuje i vysvětlení, jak se růženec modlit.
Brož., 32 str., 35 Kč

Raniero Cantalamessa

Prvotiny Ducha

Zamyšlení nad 8. kapitolou Listu Římanům
Hluboká a zároveň velmi konkrétní reflexe o působení Ducha svatého v každém křesťanovi, v církvi a ve světě. Autor vychází z 8. kapitoly Pavlova Listu Římanům a ukazuje, že je to Duch svatý, který vede církev kupředu – vstříc Pánovu návratu.
Brož., 88 str., 120 Kč

Charles Journet

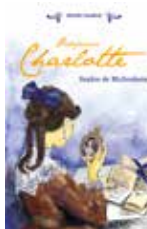
Vedení Duchem svatým

Slova, která mluví přímo k základním pravdám křesťanské existence. Aby však mohlo v hlubinách člověka vibrovat jedinečné a neopakovatelné znamení, musí se ztížit hlasy a lomoz pocházející zvenčí i z něho samého. Ztišení a mlčení duše se pak promění ve chválu a uctívání...
Brož., 103 str., 109 Kč

Sophie de Mullenheim

Podepsána Charlotte

Co se stane, když Emílie, která žije v Lyonu na sklonku 19. stol., najde v pokoji balíček dopisů, pod nimiž je podepsána Charlotte, dívka žijící za Francouzské revoluce? Historický román pro dospívající čtenářky, reflektující otázky víry i lidskosti napříč staletími.
Opět uydáno, brož., 270 str., 279 Kč

Lena Klassenová

Touha tulipánů

Románový příběh o Janě, která prodává květiny, ale už několik let vůbec nevnímá krásu kolem sebe. Po tragické smrti svého dítěte se uzavřela do svého světa, kam nikoho nepouští. Jednoho dne však potkává někoho, kdo o sobě tvrdí, že je anděl, rád vaří pro druhé a s nebeskou trpělivostí vede Janu zpátky do života.
Brož., 144 str., 189 Kč

Pozvánky

Pověsti a příběhy poutních míst Šluknovska, Varnsdorf, do 30. 4. 2016

Městská knihovna Varnsdorf, út-pá 9.00–18.00 hodin, so 8.00–12.00 hodin. Komiksové putování po sakrálních památkách Šluknovska.

Rytmičké mše svaté, Liberec, každý druhý čtvrtek

Kostel sv. Antonína Velikého, každý druhý čtvrtek v 18.00 hodin. Rytmičké mše svaté s doprovodem Scholy od 3A.

Kanovnícké nešpory, Litoměřice, každou neděli

Katedrála sv. Štěpána, 17.00 hodin. Katedrální kapitula u sv. Štěpána v Litoměřicích zve na společnou modlitbu nešpor, která se koná každou neděli od 17.00 hodin. Všichni zájemci o modlitbu jsou vítáni.

Výstava pašijového betléma, Rumburk, do 14. 5. 2016

Loreta, út-so 10.00–17.00 hodin. Výstava pašijového betléma, figurky z papíru pocházejí z tzv. tyrolského betléma. Doplnuje je architektura Jeruzaléma, kterou vyrobili žáci Základní umělecké školy Rumburk.

Novokněžské pozhnání, Jablonec nad Nisou, 17. 4. 2016

Kostel Nejsvětějšího Srdce Ježíšova, 9.30 hodin. Po mši svaté, kterou slouží novokněz Vít Machek, bude udělováno novokněžské pozhnání.

Společná mše svatá biskupů z Čech a Moravy, Hejnice, 19. 4. 2016

Kostel Navštívení Panny Marie, 18.00 hodin. Mše svatá s biskupy z Čech a Moravy, s hudebním doprovodem chrámového sboru z Hrádku nad Nisou.

Výstava Křížové cesty v krajině, Rumburk, do 31. 5. 2016

Loreta, út-so 10.00–17.00 hodin. Fotografie a texty o křížových cestách z takřka celého území Čech. Ve vstupní budově Lorety se mohou zájemci seznámit s výstavními panely o křížových cestách Šluknovska.

Koncert, Světlá pod Ještědem, 16. 4. 2016

Kostel sv. Mikuláše, 17.00 hodin. Koncert duchovní hudby. Ženský komorní sbor Nashira Praha. Zazní písně duchovní a lidové.

Česko-německá mše svatá, Chomutov, 18. 4. 2016

Kostel Nanebevzetí Panny Marie, 9.00 hodin. Česko-německá mše svatá v děkanském kostele při příležitosti přípravného setkání květnovských poutí.

Koncert, Žatec, 22. 4. 2016

Kostel Nanebevzetí Panny Marie, 18.00 hodin. Koncert duchovní hudby. Zazní skladby v podání pěveckých sborů Klíčenska, Klíček, Camerata. Hostem koncertu je holandský komorní sbor That's life z Amsterodamu.

Drahokamy pro císaře, Kadaň, 23. 4. 2016

Kadaňský hrad – expozice, 17.00 hodin. Přednáška PhDr. Františka Skřivánka, geologa a historika představí významné naleziště Ciboušov a souvislosti těžby a zpracování drahých kamenů, použitých při výzdobě svatováclavské kaple v pražské katedrále a hradních kaplí na Karlštejně. Akci pořádá Městské muzeum v Kadani jako součást muzejního programu k 700. výročí narození Karla IV.

Poutní slavnost sv. Marka, Sušany, 23. 4. 2016

Kostel sv. Marka, 14.00 hodin. Poutní slavnost sv. Marka za účasti biskupa Jana Baxanta.

Svatojiřská poutní slavnost, Děčín, 24. 4. 2016

Zámek, kaple sv. Jiří, 16.00 hodin. Svatojiřská poutní slavnost za účasti biskupa Jana Baxanta.

Varhanní koncert, Valdštejn, 24. 4. 2016

Kaple sv. Jana Nepomuckého na hradě Valdštejn, 15.00 hodin. Varhanní koncert žáků ZUŠ Mladá Boleslav. Zazní skladby M. A. Chapentiera, J. Pachelbela, J. S. Bacha a dalších autorů.

Prohlídka kostela s historikem, Sobotka, 30. 4. 2016

Kostel sv. Máří Magdaleny, 13.00 hodin. Prohlídka kostela s výkladem historika Karola Bílka, na varhany hraje Zdeňka Nečesaná.

Svěcení obrazu, Hejnice, 1. 5. 2016

Kostel Navštívení Panny Marie, 9.00 hodin. Při mši svaté bude posvěcen obraz Panny Marie Guadalupské, k veřejné účté bude také vystaven originál milostné sošky Panny Marie Hejnické – Mater Formosa. Zazní loretánské litanie v podání souboru Jizeroš pod vedením Barbory Štěpánkové.

Poutí dětí ke svatě Zdislavě, Jablonné v Podještědí, 1. 5. 2016

Bazilika minor sv. Vavřince a sv. Zdislavy, 10.00 hodin. Mše svatá. V 11.15 hodin vernisáž výtvarné soutěže V srdci paní Zdislavy, ve 13.00 hodin průvod ke studánc s žehnáním Zdislavina pramene. Poutí dětí ke sv. Zdislavě bude zahájena letošní poutní sezona v Jablonném.

Koncert Spirituál kvintetu, Jeníkov u Duchcova, 6. 5. 2016

Kostel sv. Petra a Pavla, 19.00 hodin. Koncert hudební skupiny Spirituál kvintet.

Výstava Severozápadní Čechy za vlády Lucemburků, Teplice, 6. 5. – 30. 10. 2016

Jízárna teplického zámku, út-pá 12.00–17.00 hodin a so-ne 10.00–12.00 a 13.00–17.00 hodin. Výstava k 700. výročí narození Karla IV. Jedinečná výstava uměleckých děl, uměleckořemeslných artefaktů a kulturně-historických a archivních dokumentů, spojených s vládou Lucemburků v severozápadních Čechách ze sbírek

muzeí a galerií Ústeckého kraje, majetku římskokatolické církve, Státního oblastního archivu v Litoměřicích a Ústavu archeologické památkové péče severozápadních Čech v Mostě. Akci pořádá Ústecký kraj.

Eucharistická pouť, Doksany, 6. 5. 2016

Klásterní kostel Narození Panny Marie, 19.30 hodin. Eucharistická pouť za kněžská a řeholní povolání vždy první pátek v měsíci. Od 19.30 hodin modlitba růžence, od 20.00 hodin mše svatá, adorace, eucharistický průvod, svátostné požehnání.

Jarní pouť, Květnov, 7. 5. 2016

Kostel Navštívení Panny Marie, 10.30 hodin. Křesťanské poutní místo Květnov. Jarní pouť: modlitba růžence v 10 hodin u červeného kříže na návsi v Květnově, v 10.30 hodin mše svatá. V poutním stánku bude možné koupit suvenýry a občerstvení.

Scénické čtení z Vlastního životopisu Karla IV., Kadaň, 7. 5. 2016

Kadaňský hrad – expozice, 19.00 hodin. Svým nástupcům... Scénické čtení z Vlastního životopisu Karla IV. Akci připravilo Městské muzeum v Kadani s Divadlem Navenek. Akci pořádá Městské muzeum v Kadani jako součást muzejního programu k 700. výročí narození Karla IV.

Mše svatá na Klokočce, Klokočka 7. 5. 2016

Kaple sv. Stapina, 14.00 hodin. Poutní mše svatá.

Jáhenské svěcení Pavla Michalce, Holešov u Kroměříže, 8. 5. 2016

Kostel Nanebevzetí Panny Marie, 15.00 hodin. Jáhenské svěcení z rukou litoměřického biskupa Jana Baxanta přijme Pavel Michalec, bohoslovec studující za litoměřickou diecézí. Slavnost se koná v Holešově (okr. Kroměříž / olomoucká arcidiecéze).

Koncert, Žatec, 13. 5. 2016

Kostel Nanebevzetí Panny Marie, 18.00 hodin. Koncert duchovní hudby. Pěvecký sbor Camerata, Lenka Irová – absolventská sóla, Žatecký příležitostný sbor.

Pravidelná oslava sv. Anežky České, Doksany, 13. 5. 2016

Klásterní kostel Narození Panny Marie, 18.00 hodin. Od března do listopadu každý druhý pátek v měsíci pravidelná oslava sv. Anežky České.

Poutní mše sv. ke cti Panny Marie, Mariánské Radčice, 13. 5. 2016

Poutní kostel Panny Marie Bolestné, 16.00 hodin. Vždy 13. dne v měsíci se koná pěší pouť po obnovené poutní cestě z blízkého Oseka do Mariánských Radčic: sraz zájemců je ve 14.00 hodin před bývalým priorátem osekého kláštera. Od 16.00 hodin v poutním kostele v Mariánských Radčicích slaví poutní mše svatá.

Výstava Poutní místo Filipov (1866-2016), Filipov, 13. 5. – 30. 10. 2016

Bazilika minor Panny Marie Pomocnice křesťanů. Česko-německá výstava o filipovském zázraku a historii milostné kaple a poutního kostela. Čas bude upřesněn, akci pořádá ŘKF Jiříkov.

Koncert, Frýdlant, 14. 5. 2016

Kostel Nalezení svatého Kříže, 18.00 hodin. Koncert duchovní hudby.

Koncert, Železný Brod, 17. 5. 2016

Kostel sv. Jakuba Většího, 17.00 hodin. Koncert – Hlasy přírody v barokní hudbě. Účinkují: Kateřina Bílková – cembalo, Pavel Fajtl – housle, Jan Škrdlík – violoncello.

Loretánská noc 2016, Rumburk, 20. 5. 2016

Loreta Rumburk, 20.00–23.00 hodin. Hudební vystoupení, výtvarné dílny pro děti a čtení regionálních pověstí v rámci festivalu Muzejní noc.

Přednáška Církev doby Karla IV., Kadaň, 21. 5. 2016

Kadaňský hrad – expozice, 17.00 hodin. Přednáška PhDr. Evy Doležalové, Ph.D., pracovnice Historického ústavu Akademie věd ČR. Akci pořádá Městské muzeum v Kadani jako součást muzejního programu k 700. výročí narození Karla IV.

14. celostátní Misijní pouť a Misijní den dětí • sobota 14. 5. 2016

Jablonné v Podještědí, bazilika minor sv. Vavřince a sv. Zdislavy

Program pouti:

10.00 hodin	slavnostní mše svatá, hlavní celebrant Mons. Jan Baxant, biskup litoměřický. Po mši svaté do 14.50 hodin adorace
11.00 – 14.00 hodin	misijní hry pro děti
11.00 – 12.00 hodin	misijní prezentace
12.00 – 13.00 hodin	oběd z vlastních i místních zásob
13.00 – 14.00 hodin	přednáška na téma Filipíny
14.00 – 14.45 hodin	program PMDD z litoměřické diecéze
15.00 – 15.30 hodin	misijní růženec
15.30 hodin	povídání ze života misijních klubek a pozhnání misionářům

Připraven bude tradiční Misijní jarmark®, výstavy a pestrý výběr materiálů Papežských misijních děl.

Výtěžek akce podpoří projekty papežských misí pro chudé děti na Filipínách. Přijďte prožít společné chvíle modlitby a povzbuzení ke sv. Zdislavě, hlavní patronce litoměřické diecéze. Těšíme se na vás!

**karmelitánské
nakladatelství**

Karmelitánské nakladatelství • Thákurova 3, 160 00 Praha 6
www.kna.cz • On-line knihkupectví: www.ikarmel.cz
Objednávky: zasilky@kna.cz, telefon: 384 420 295

Roy Wenzl, Travis Heying

Nejsilnější zbraň

Emil Kapaun, vojenský kaplan a hrdina korejské války (20. dubna 1916 – 23. května 1951)
Americký vojenský kaplan s českým jménem i českými kořeny, jehož 100. výročí narození si v dubnu připomínáme, je jednou ze světých postav korejského konfliktu v 50. letech minulého století. S jeho nevšedním příběhem se konečně mohou seznámit i čestí čtenáři:

Váz., 144 str., 239 Kč

Marcelle Auclairová

Boží tulačka

Životopis Terezie z Avily
Život svatě Terezie od Ježíše v podání Auclairové má barvitost a život rytířského románu. Pro velký zájem čtenářů vychází v KNA už v druhém, revidovaném vydání.
Brož., 440 str., 399 Kč

Yves Bériault

Boží svědek v propasti zla

Život Etty Hillesum
Etty Hillesum (1914–1943) byla mladá holandská Židovka, která zahynula v Osvětimi. Její deníky a dopisy, jež po válce vyšly knižně, patří mezi nejvýznamnější duchovní svědectví 20. století. Autor chce touto knihou přiblížit nejenom život Etty Hillesum, ale také hloubku jejího duchovního života a její víru v Boha.
Brož., 136 str., 219 Kč

Cettina Militello

Skutky milosrdenství

Známa teoložka zkoumá, co vlastně jsou a kde se vzaly „skutky milosrdenství“, jaké jsou jejich teologické kořeny, ale hlavně – jaké by měly být současné aplikace tradiční nauky církve ve světle závažných výzev naší doby.
Brož., 72 str. 139 Kč

Kreslené vtipy Gerharda Mestera

Bratr František

Po úspěchu své první knihy kreslených vtipů o papeži Františkovi „Člověk František“ se Gerhard Mester pustil do jejího pokračování. Znamý karikaturista ukazuje, jak papež vnáší nový elán do života církve, jak pojmenovává typické nešvary jejích dítek, ale hlavně dodává naději a šíří autentickou radost z evangelia.
Brož., 40 str., 129 Kč

Ladislav Kubíček

Vůle Boží – zbožná fráze?

Rukopis autor odevzdal do redakce jen krátce před svou tragickou smrtí, která nastala 11. září 2004. Obsahem je mozaika autobiografických vzpomínek, protkaná „zlatou nití“ neokázalé lásky k Bohu a k lidem a radosti z kněžské služby. Pro neutuchající zájem čtenářů vychází v novém vydání, s rozšířenou fotografickou přílohou. (2. vydání)
Brož., 95 str., 119 Kč

Jeho milosrdenství je věčné

Biblické citáty o milosrdenství vybrala a sestavila Kateřina Lachmanová.
Brož. dárková publikace, 16 str., 29 Kč

Z Deníčku svatě Faustyny

Citáty z publikace Faustyny Kowalské „Deníček – Boží milosrdenství v mé duši“ (KNA 2008) vybrala a sestavila Kateřina Lachmanová.
Brož. dárková publikace, 16 str., 29 Kč

Pozvánky

Muzejní program v Kadani je letos holdem Karlu IV. – Otci vlasti

Městské muzeum v Kadani představilo muzejní program k 700. výročí narození Karla IV. Jeho stěžejní akcí bude výstava, která přiblíží okolnosti dvou návštěv císaře v Kadani a také příběh naleziště drahých kamenů, ametystů a jaspisů, v nedalekém Ciboušově. Těmito kameny byly obloženy stěny svatováclavské kaple v pražské katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha a také dvě kaple na Karlštejně. Zdejší kraj tak v době Karlovy přispěl k výzdobě nejposvátnějších míst v zemi.

Sama výstava **Karel IV. a Kadaňsko** bude probíhat od 30. dubna do 28. září v prostorách kadaňského hradu a bude doprovázena řadou zajímavých akcí: přednáškami, zájezdem na hrad Karlštejn v den 700. výročí narození císaře Karla, scénickým čtením jeho životopisu, kostýmovanými prohlídkami hradu, degustací vín z českých vinařských oblastí nebo koncertem historické hudby.

První z přednášek nazvaná **Drahokamy pro císaře** se bude konat už 23. dubna, kdy geolog a historik František Skřivánek představí významné naleziště Ciboušov a souvislosti těžby a zpracování drahých kamenů. Jedním z exponátů výstavy bude například zmenšená napodobenina ostatkového kříže osázeného polodrahokamy z kapitulního kostela Panny Marie na Karlštejně.

Zmenšená napodobenina ostatkového kříže osázeného polodrahokamy z kapitulního kostela Panny Marie na Karlštejně bude podle slov pracovníka kadaňského muzea Petra Liebschera jedním z exponátů připravované výstavy v Kadani.

Foto: Jana Michálková

Eva Doležalová z Historického ústavu Akademie věd ČR bude 21. května přednášet na téma **Církev doby Karla IV.**, historik Lukáš Gavenda 10. června o životě nejstarší kadaňské řeholní komunity v době Otce vlasti – johanitech, a Lenka Bobková z Filozofické fakulty UK 10. září o cestách Karla IV. do Itálie.

Městské muzeum v Kadani sídlí v budově bývalého františkánského kláštera z 15. století a návštěvníci v něm najdou jak poklady regionálního nerostného bohatství, tak i poučení z historie, a to ve třech expozičních okruzích. **Prohlídky kláštera a klášterního kostela** tu probíhají od dubna do října.

Areál kláštera v Kadani je majetkem Biskupství litoměřického. Finanční tíži oprav a restaurování na sebe vedle státu a částečně také Ústeckého kraje převzalo a nese zejména město.

Jana Michálková

Biskupské svěcení Mons. Tomáše Holuba
sobota 30. 4. v 10.30 hod.
Živě z Plzně

TELEVIZE NOE

Guadalupe - Živý obraz
Dokument o vzniku a historii mexického poutního místa.
Neděle 1. 5. ve 20.00 hod.

Sedm výprav Josefa Vágnera - Tragedie žiraf
pondělí 2. 5. ve 20.00 hod.
Živě z Dvora Králové

Z diáře Mons. Jana Baxanta

- 22. 4. 15.00 hod. Vinařské Litoměřice
- 23. 4. 14.00 hod. Poutní slavnost sv. Marka, Sušany
- 24. 4. 16.00 hod. Svatojiříská poutní slavnost, Děčín
- 26. 4. 10.00 hod. Setkání se studenty Biskupského gymnázia, ZŠ a MŠ, Bohosudov
- 30. 4. 10.30 hod. Biskupské svěcení Mons. Tomáše Holuba, Plzeň
- 1. 5. 15.00 hod. Mariánská pouť, Modlivý Důl
- 8. 5. 15.00 hod. Jáhenské svěcení, Holešov u Kroměříže
- 10. 5. 10.00 hod. Kněžský den, DDKT, Litoměřice
- 13. 5. 16.00 hod. Udělení služby akolytátu při bohoslužbě, Mariánské Radčice
- 14. 5. 10.00 hod. Národní misijní pouť, Jablonné v Podještědí
- 15. 5. 10.00 hod. Biřmování, Bílina

Z diáře P. Stanislava Příbyla CSSR

- 17. – 24. 4. Duchovní cvičení pro sestry premonstrátky, Doksany
- 24. 4. 15.00 hod. Mše svatá, Horní Police
- 30. 4. 10.30 hod. Biskupské svěcení Mons. Tomáše Holuba, Plzeň
- 1. 5. 10.00 hod. Poutní mše svatá, Krásná u Železného Brodu
- 1. 5. 15.00 hod. Mše svatá, Horní Police
- 8. 5. 15.00 hod. Mše svatá, Horní Police
- 10. 5. 10.00 hod. Kněžský den, DDKT, Litoměřice
- 15. 5. 15.00 hod. Mše svatá, Horní Police

Diáře aktuálně na www.dltm.cz

PŘEDPLATNÉ

Diecézní časopis Zdislava

- v roce 2016 vychází deset čísel
- cena 1 ks je 20 Kč

Časopis si můžete buď předplatit, nebo zakoupit přímo u vás ve farnosti.

Pokud nás kontaktujete, zašleme vám požadované číslo poštou.

Objednávky:

- písemně na adrese: Redakce Zdislava, Dómské náměstí 9, 412 88 Litoměřice
- e-mailem na zdislava@dltm.cz
- telefonicky na (+420) 416 707 535-6

PŘEDPLATNÉ

Zdislava – časopis litoměřické diecéze

Vydavatel: Biskupství litoměřické. **Adresa redakce:** Biskupství litoměřické – diecézní časopis Zdislava, Dómské náměstí 9/9, 412 88 Litoměřice (zdislava@dltm.cz).

Za obsah časopisu odpovídá P. Stanislav Příbyl (pribyl@dltm.cz). **Redakce:** Jana Michálková (michalkova@dltm.cz), Pavel Šmolík (smolik@dltm.cz). **Grafická úprava:** Miroslav Zelenka.

Tisk: Tiskárna PRIMA, s. r. o. (zelenka@primatisk.net). **Objednávky a distribuci** zajišťuje Biskupství litoměřické (zdislava@dltm.cz), tel. (+420) 416 707 535-6

Nevyžádané příspěvky nevracíme. Redakce si vyhrazuje právo na zkrácení příspěvků. Registrace MKČR E7397. ISSN 1211-3042 © Biskupství litoměřické

Velikonoční vigílie, křest katechumenů

Slavnostní mši Misse chrismatis předchází osobní přivítání biskupa s kněžími a jáhny působícími v diecézi

Zelený čtvrtek. Missa chrismatis, při které kněží obnovili své kněžské závazky a biskup posvětil nové svaté oleje, jež se budou používat až do příštích Velikonoc při různých obřadech: olej katechemunů, olej nemocných a křížmo. Na snímku biskup Jan Baxant vlévá do oleje, který se stane křížmem, balzám.

Biskup s novokřtěnci

Velikonoce 2016
velikonoční triduum s biskupem Janem Baxantem
katedrála sv. Štěpána, Litoměřice
K textu na straně 12 ■ Foto: Karel Pech

Velikonoční vigílie, biřmování

Velký pátek. Pobožnost křížové cesty na Kalvárii u Ostrém u Úštěka. Foto: Martin Davídek

**Ukřižovaný Kristus
s Bolestnou
Pannou Marií
a Janem**
(kolem 1731)

olej na plátně

*Ze sbírek
litoměřické diecéze*

*Foto © SGVU
v Litoměřicích,
Jan Brodský*